

รายงานวิจัยเรื่อง

ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

นางกัญนิษฐ์ แซ่ว่อง
เจ้าหน้าที่บริหารทั่วไป ระดับปฏิบัติการ

งานหลักสูตรและพัฒนาอาจารย์
กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
พ.ศ. 2559

ชื่อเรื่อง	ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ผู้วิจัย	นางกัญนิษฐ์ แซ่ว่อง
หน่วยงาน	กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คณะ 1 สถาบัน 1 วิทยาลัย รวม 375 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามด้วยมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผ่านการทดสอบด้วยค่าสัมประสิทธิ์ อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.778 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$) โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{x}=4.01$) 2) ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x}=3.98$) 3) ด้านการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านรายวิชาในหลักสูตร และ 5) ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{x}=3.68$)

คำสำคัญ ความพึงพอใจ การจัดการเรียนการสอน หลักสูตรมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

Abstract

The objectives of this research was to study the satisfaction of students towards learning and teaching courses of Princess of Naradhiwas University. The 375 samples of the study were students from 7 faculties and 1 institute who were taking first semester course academic year 2016 at Princess of Naradhiwas University. The data were collected using questionnaires through five level rating of estimation scale with a coefficient of Cronbach's alpha testing which found its confidence at 0.778. The data were analyzed using means, percentage and standard deviation.

The study found the overall scale of the satisfaction of students towards learning and teaching courses of Princess of Naradhiwas University at 5 areas were very good level ($\bar{x}=3.90$), with average ranked through descending order includes: 1) Instructors ($\bar{x}=4.01$), 2) Teaching and learning Measurement and courses evaluation in and ($\bar{x}=3.98$), 3) Courses and teaching and learning management, 4) Subjects in the courses, and 5) Service and learning facilities ($\bar{x}=3.68$).

Keywords : Satisfaction, Teaching and learning management , Courses of Princess Naradhiwas University

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ศรีสวัสดิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และอาจารย์มารีเยะ ปุเต๊ะ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางติดตามการพัฒนาการวิจัยอย่างใกล้ชิด และให้การสนับสนุนให้กำลังใจเป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัย ผู้ทำการวิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ซึ่งได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ ศรีสวัสดิ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา สะแลแม รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม อาจารย์สุรเชษฐ์ สังข์พันธ์ อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ อาจารย์ภูริปกรณ์ ยอดจันทร์ อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ และอาจารย์อภิญญา บุรีศรี อาจารย์ประจำวิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือทั้งให้คำชี้แนะอันมีค่ายิ่ง

ขอขอบพระคุณท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จรงค์ พลาศัย นายกสภามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รสสุคนธ์ แสงมณี อธิการบดีมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่ให้โอกาสในการพัฒนาตนทางด้านวิชาการ และสนับสนุนในการศึกษาวิจัย

ขอขอบคุณ น้องๆ กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือ ในการทำวิจัยรวมถึงนักศึกษาที่เสียสละเวลาให้ความร่วมมือและช่วยเหลือเพื่อให้ได้ข้อมูลอันมีค่าแก่ผู้วิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญูตา แต่บิดามารดา คณาจารย์และครูที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้และมีพระคุณทุกท่าน

กัญนิษฐ์ แซ่ว่อง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญ	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
3. นิยามศัพท์เฉพาะ	2
4. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
1. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ	4
2. แนวคิดเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร	5
3. แนวคิดเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน	9
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	13
5. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน	18
6. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	20
7. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา	24
8. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	29
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
2. ตัวแปรที่ศึกษา	40
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน	45

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา	50
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	59
ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ	63
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
1. สรุปการศึกษา	65
2. อภิปรายผล	70
3. ข้อเสนอแนะ	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	76
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	77
ข การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	82
ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ	86
ง หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ	88
จ หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล	92
ประวัติผู้วิจัย	94

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	39
ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	44
ตารางที่ 4.2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน	
ด้านรายวิชาในหลักสูตร	45
ตารางที่ 4.3 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้าน	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	46
ตารางที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้าน	
ด้านการจัดการเรียนการสอน	47
ตารางที่ 4.5 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้าน	
ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน	48
ตารางที่ 4.6 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้าน	
ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	48
ตารางที่ 4.7 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านในภาพรวมของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์	49
ตารางที่ 4.8 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา	
ด้านรายวิชาในหลักสูตร	50
ตารางที่ 4.9 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	52
ตารางที่ 4.10 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา	
ด้านการจัดการเรียนการสอน	54

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.11 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา	
ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน	55
ตารางที่ 4.12 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา	
ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	57
ตารางที่ 4.13 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	
ด้านรายวิชาในหลักสูตร	59
ตารางที่ 4.14 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	
ด้านอาจารย์ผู้สอน	60
ตารางที่ 4.15 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	
ด้านการจัดการเรียนการสอน	61
ตารางที่ 4.16 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	
ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน	61
ตารางที่ 4.17 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	
ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	62

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 และมาตรา 24 เน้นการจัดการศึกษาที่ยึดผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาได้ตามความถนัดเต็มศักยภาพ โดยฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการจากประสบการณ์จริง ให้คิดเป็นทำเป็น รักการอ่าน เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนต้องมีรูปแบบที่หลากหลายเพื่อให้สนองต่อความต้องการของผู้เรียนรายบุคคลได้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดมาตรฐานเกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยมีหลักการ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนดซึ่งการเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การกิจของสถาบันอุดมศึกษาจึงเกี่ยวข้องกับปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ผู้สอนที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย การพัฒนาและบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม นอกจากนั้นยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550)

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นอีกหนึ่งสถาบันที่ต้องการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน เพราะกระบวนการเรียนการสอนเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เป็นกลไกที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เป็นคนดี มีความรู้ ความคิด และความสามารถในการพัฒนาตนเอง และอาชีพการงานให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้รับผิดชอบงานหลักสูตรและพัฒนาอาจารย์ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จึงได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อเป็นอีกหนึ่งวิธีการที่นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ที่เปิดสอนประจำปีการศึกษา 2558 ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่เข้ารับการศึกษากำหนดศึกษาในหลักสูตรที่เปิดสอนของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ระดับปริญญาตรี ในชั้นปีที่ 2 , 3 , 4 และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ประจำปีการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559

รายวิชาในหลักสูตร หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาชีพเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี ที่เปิดสอนในหลักสูตรมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง คณาจารย์ผู้สอนรายวิชาตามหลักสูตรที่เปิดสอนของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน การกำหนดแผนการศึกษา ตารางเรียน ตารางสอน ตารางสอบ กิจกรรมที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง การใช้สื่อเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา รวมถึงการให้คำปรึกษา แนะนำเพื่อส่งเสริมให้ให้นักศึกษาได้ประยุกต์แนวคิดศาสตร์ทางวิชาชีพและ/หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้ขณะที่กำลังศึกษาอยู่ตลอดจนสำเร็จการศึกษา

การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการประเมินผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน และเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

การให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด ตำราและเอกสารประกอบการเรียนการสอน แหล่งสืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่าย ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน รวมถึงการบริการด้านโรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา และหอพักนักศึกษา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
2. ข้อมูลที่ได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นสำคัญในการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร
3. แนวคิดเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน
5. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน
6. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
7. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา
8. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

คำว่า “ความพึงพอใจ” ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” ซึ่งมีความหมายโดยทั่ว ๆ ไปว่า “ระดับความรู้สึกในทางบวกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง” และมีนักวิชาการและนักจิตวิทยาให้ความหมายไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจหมายถึง พอใจ ชอบใจ พฤติกรรมเกี่ยวกับความพึงพอใจของมนุษย์คือความพยายามที่จะขจัดความตึงเครียด หรือความกระวนกระวาย หรือภาวะไม่ได้ดุลยภาพในร่างกาย ซึ่งเมื่อมนุษย์สามารถจัดสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวได้แล้ว มนุษย์ย่อมได้รับความพึงพอใจในสิ่งที่ตนต้องการ” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

ชรีณี เดชจินดา (2536) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

ปริญญา จเรรัชต์ และคณะ (2546) กล่าวว่า ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง ทำที่ ความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติ ร่วมปฏิบัติหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติ โดยผลตอบแทนที่ได้รับ รวมทั้งสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ

สง่า ภูณรงค์ (2540) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อ ได้รับความสำเร็จตามมุ่งหมาย หรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541) ได้สรุปถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิด ความพึงพอใจ ไว้ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่ เงิน สิ่งของ เป็นต้น
2. สภาพทางกายที่ปรารถนา คือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็น สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อให้เกิดความสุขทางกาย
3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติ หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่สนองความต้องการของบุคคล
4. ผลประโยชน์ทางสังคม คือความสัมพันธ์อันดี

จากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าว ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติทางด้านบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสิ่ง เหล่านั้นสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ และทำให้เกิดความรู้สึกมีความสุข พอใจ ชอบ ใจ

2. แนวคิดเกี่ยวกับรายวิชาในหลักสูตร

อำนาจ จันทรแป้น (2540, อ้างถึงใน รัตนา พรหมภาพ 2551) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับ รายวิชาในหลักสูตรไว้ในระบบหลักสูตรและการสอน ซึ่งเป็นระบบที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา ที่มีความจำเป็นต้องมีผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหลายต้องศึกษาทำความเข้าใจให้แจ่มแจ้ง ชัดเจน อันจะ นำไปสู่การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

เซเลอร์ และคณะ (1981, อ้างถึงใน รัตนา พรหมภาพ 2551) ได้รวบรวมแนวคิด ต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน และรวบรวมไว้ดังนี้

1. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นวิชาหรือเนื้อหาวิชา ได้แก่ การมองว่าหลักสูตร คือ วิชาหรือเนื้อหาวิชาที่มีครูผู้สอนและนักเรียนเป็นผู้เรียน ในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา คำว่า หลักสูตรถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง หมายถึง ชุดวิชาหรือรายวิชาที่จัดสอน หรือกลุ่มวิชาที่จัดไว้เพื่อ วัตถุประสงค์อื่น เช่น หลักสูตรวิทยาศาสตร์ หลักสูตรเตรียมแพทย์ เป็นต้น

2. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นประสบการณ์ หมายถึง หลักสูตรที่ประกอบด้วย ประสบการณ์ทั้งหมดที่เด็กพึงมีภายใต้การควบคุมดูแลของครู ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1 หลักสูตรเป็นทางการ เป็นหลักสูตรที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งโรงเรียน ในท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำ

2.2 หลักสูตรที่เกิดจากการรับรู้เอาเอง สิ่งที่ครูบอกว่าพวกเขาต้องพยายามทำ อะไร

2.3 หลักสูตรที่เกิดจากการสังเกต สิ่งที่คุณสังเกตเห็น ขณะที่เขาส่งเหตุการณ์สอน

2.4 หลักสูตรประสบการณ์ สิ่งที่คุณเรียนรู้ได้เห็นและเรียนรู้

3. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นจุดมุ่งหมาย ซึ่งในระยะต้น ๆ ของวิวัฒนาการทางหลักสูตรมักใช้จุดประสงค์ และจุดหมายเป็นพื้นฐานในการวางแผนหลักสูตร บอบบิท ได้ประยุกต์เอาหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร ได้กำหนดจุดมุ่งหมายโดยยึดเอาทักษะความรู้ที่จำเป็นเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่มาเป็นฐาน บอบบิท ได้ให้นิยามหลักสูตรว่า คือรายการของสิ่งต่าง ๆ ซึ่งเด็กและเยาวชนจะต้องทำและต้องประสบ โดยการพัฒนาความสามารถในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้ดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นเรื่องของการดำรงชีวิตในวัยผู้ใหญ่

4. หลักสูตรในลักษณะที่เป็นแผนของโอกาสของการเรียนรู้ คำนิยามของหลักสูตรควรครอบคลุมเนื้อหา ประสบการณ์ และจุดมุ่งหมาย คำนิยามจึงควรออกมาในรูปการวางแผนหรือกลุ่มของความตั้งใจ ตั้งแต่เราเห็นว่าหลักสูตร คือสิ่งที่เราคาดหวังหรือตั้งใจ การวางแผนหลักสูตรรวมทั้งแผนเฉพาะ (แผนย่อย) สำหรับโอกาสการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้หลักสูตรไม่ได้จำกัดที่จุดมุ่งหมาย แต่ยังรวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ ได้แก่ การออกแบบหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ (หมายถึงการสอน) และการประเมิน สิ่งเหล่านี้มีความจำเป็นนำมาพิจารณาและใช้วางแผนสำหรับประชากรเฉพาะกลุ่ม การวางแผนหลักสูตรควรได้ระมัดระวังในเรื่องของมรรควิธีและเป้าหมาย

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า เนื้อหารายวิชาในหลักสูตร คือกระบวนการในการจัดเนื้อหาวิชา รวมถึงการปรับปรุง พัฒนาเพื่อใช้เป็นแนวทางหรือเครื่องมือในการจัดการศึกษาในระบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตรงตามความต้องการของผู้เรียนและตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ลักษณะของรายวิชาที่ดีในหลักสูตร

วรรณภา โพธิ์ศรี (2546) กล่าวว่า เนื้อหารายวิชาในหลักสูตรหรือสิ่งที่กำหนดให้เรียนนั้นควรจะต้องทำความเข้าใจกันใหม่ว่า เนื้อหาเป็นเพียงแนวทางที่จะช่วยให้ครูนำไปสู่หรือก่อให้เกิดประสบการณ์กิจกรรม ซึ่งเป็นแนวทางที่จะช่วยหรือฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมที่ผู้เรียนต้องการ สังคมต้องการและชาติต้องการ

ลักษณะของเนื้อหาในรายวิชาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนนั้นมีรายละเอียดดังนี้

1. เนื้อหาที่กำหนดควรจะต้องสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิต ประสบการณ์ใกล้ตัวผู้เรียน ผู้เรียนเรียนแล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
2. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรต้องมีความต่อเนื่องเรียงตามลำดับความยากง่าย หรือจากใกล้ ๆ ตัวไปถึงไกลตัวออกไป เรียงลำดับของเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย ความสนใจ ความสามารถของผู้เรียน

3. ความเป็นเอกลักษณะในเอกภาค (Diversity with Unity) หมายถึง หลักสูตร จะมีเนื้อหาหลายเรื่อง หลายตอน แต่จุดประสงค์ของแต่ละตอนก็จะมีจุดยืนในสิ่งเดียวกัน

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : อ้างถึงใน ภาศิริ เขตปิยรัตน์ , สนิ่นาถ วิกกรมประสิทธิ, 2554) กล่าวว่า เมื่อนักพัฒนาหลักสูตรได้เลือกเนื้อหาวิชาแล้ว สิ่งต่อไปที่ต้องดำเนินการคือ การจัดลำดับเนื้อหา (Organization of Content) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งมีแนวทางดังนี้

1. การจัดตามลำดับจากเนื้อหาที่ง่ายไปสู่เนื้อหาที่ยาก (The Simple-to-Complex Approach) ควรจัดเนื้อหาที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่ายและมีลักษณะเป็นพื้นฐานเบื้องต้นก่อน แล้วจึงให้เรียนเนื้อหาที่ยากขึ้นไป เช่น เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องของสิ่งมีชีวิต ควรเริ่มจากสัตว์เซลล์เดียวที่มีระบบร่างกายไม่ซับซ้อนแล้วจึงไปถึงสัตว์ที่ประกอบไปด้วยหลายเซลล์ มีระบบร่างกายซับซ้อน เช่น คน หรือ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมประเภทอื่น ๆ เป็นต้น

2. การจัดตามความจำเป็นที่ต้องเรียนก่อนหลัง (The Pre-requisite Learning Approach) ควรสำรวจก่อนว่า ถ้าจะให้ผู้เรียนเข้าใจถึงเรื่องที่กำหนดให้หลักสูตรหรือในการสอนเรื่องใด ผู้เรียนควรรู้อะไรมาก่อนบ้าง เมื่อทราบแล้วก็นำสิ่งนั้นมาสอนก่อนเพื่อเป็นการปูพื้นฐาน เช่น ในการจัดลำดับเนื้อหาวิชาเลขคณิต ผู้เรียนจะเข้าใจการคูณและหารได้จำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจวิธีการบวกและลบก่อน

3. การจัดลำดับของกาลเวลา (The Chronological Approach) เนื้อหาจะได้รับการจัดลำดับโดยใช้เวลาเป็นเกณฑ์ เช่น จัดเนื้อหาเรียงจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน หรือเรียงจากปัจจุบันไปหาอดีต การจัดแบบนี้จะเหมาะสมสำหรับวิชาที่มีเนื้อหาเรียงลำดับตามเหตุการณ์หรือกาลเวลา เช่น วิชาประวัติศาสตร์ หรือวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาอังกฤษที่ต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาการทางตัวอักษรตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน เป็นต้น

4. การจัดตามหัวข้อหรือเรื่อง (The Thematic Approach) การจัดแบบนี้ นักพัฒนาหลักสูตรต้องจัดเนื้อหาย่อย ๆ (Content Elements) ให้อยู่ในหัวข้อหรือเรื่องหนึ่ง ๆ หลักสูตรอาจประกอบด้วยหลายหัวข้อได้ หัวข้อแต่ละเรื่องจะเป็นอิสระคือ ไม่ต้องเป็นความรู้พื้นฐานของหัวข้ออื่น ๆ หรือบางหัวข้ออาจต้องให้ผู้เรียนเรียนก่อนหลังก็ได้ นักพัฒนาหลักสูตรควรพิจารณาจัดลำดับที่จะส่งเสริมให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียน เช่น ในวิชาวรรณคดีอังกฤษ ผู้เรียนควรเรียนหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องสั้นก่อนที่จะเรียนเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนวนิยาย ทั้งนี้เนื่องจากถึงแม้ว่าทั้งสองเรื่องจะใช้ทักษะการอ่านอย่างเดียว แต่ถ้าผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านเรื่องสั้นก็จะทำให้ผู้เรียนไม่ลำบากในการอ่านเรื่องราวที่ยากขึ้น เช่น นวนิยาย

5. การจัดลำดับจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม (The Part-to Whole Approach) การจัดเนื้อหาโดยให้ผู้เรียนเข้าใจส่วนย่อย ๆ แล้วค่อย ๆ พัฒนาความรู้ ความเข้าใจไปยังส่วนรวม เช่น ในวิชาวิทยาศาสตร์ ให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับการเดินทางของแสง ก่อนจะไปสู่ความรู้เรื่องการเกิดรุ้งกิน

น้ำ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนรอบ ๆ ตัวก่อนที่จะขยายไปสู่ความรู้เกี่ยวกับประเทศทั้งหมด เป็นต้น

6. การจัดตามลำดับจากส่วนรวมไปสู่ส่วนย่อย (The Whole-to Part Approach) การจัดเนื้อหาในลักษณะนี้จะตรงกันข้ามกับการจัดตามลำดับจากส่วนย่อยไปสู่ส่วนรวม กล่าวคือจะให้ผู้เรียน เรียนสิ่งที่ เป็นภาพรวมทั้งหมดก่อน แล้วจึงเรียนส่วนที่ ย่อยหรือ แคลง เช่น ในวิชา ภูมิศาสตร์ หลักสูตรอาจกำหนดให้ผู้เรียนรู้สภาพภูมิศาสตร์ทั่ว ๆ ไปก่อน เช่น เรียนเรื่องโลกก่อนแล้ว จึงไปถึงทวีป และประเทศตามลำดับ หรือถ้าเป็นขอบเขตของประเทศไทย ผู้เรียนจะทราบถึงลักษณะ ทางภูมิศาสตร์ทั่ว ๆ ไปของประเทศไทยก่อน แล้วจึงไปสู่ภาคต่าง ๆ จังหวัดต่าง ๆ ตามลำดับ

ในการจัดเนื้อหา รายวิชา นักพัฒนาหลักสูตรสามารถใช้วิธีการจัดหลาย ๆ วิธีได้ เช่น วิชาประวัติศาสตร์อาจจัดเนื้อหาโดยเรียงลำดับตามเวลา และตามหัวข้อหรือเรื่อง (Them) กล่าวคือ จัดเนื้อหาวิชาประวัติศาสตร์เป็นหัวข้อ ๆ และในแต่ละหัวข้อมีเนื้อหาสาระที่จัดตามลำดับของกาลเวลา เป็นต้น ในปัจจุบันแนวความคิดในการจัดเนื้อหาจะมุ่งให้ผู้เรียนได้รับเนื้อหาที่สัมพันธ์และมีขอบเขตที่ เริ่มจากสิ่งใกล้ตัว จากเนื้อหาที่มีขอบเขตที่แคบและเป็นรูปธรรมเข้าใจง่ายไปสู่เนื้อหาที่มีขอบเขตกว้าง และเป็นนามธรรมมากขึ้น

การจัดเนื้อหาวิชา นอกจากจะมีการเรียงลำดับของเนื้อหาแล้ว การจัดเนื้อหาวิชา ยังสามารถจัดได้โดยยึดสาระความรู้ของแต่ละศาสตร์เป็นหลัก (Logical Organization) และ/หรือโดยยึด จิตวิทยาเป็นหลัก (Psychological Organization)

การจัดเนื้อหาโดยยึดสาระความรู้ของแต่ละศาสตร์เป็นหลัก เป็นการจัดเนื้อหา ตามลำดับขั้นตอนของโครงสร้างความรู้ในศาสตร์นั้น ๆ เป็นหลักตายตัว โดยไม่คำนึงความแตกต่างของ บุคคลหรือความสนใจของผู้เรียน ซึ่งมีข้อดีคือ ช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางสติปัญญาของผู้เรียนได้ดี เนื่องจากผู้เรียนได้รับความรู้ตามความยากง่ายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครูผู้สอนก็สามารถวางแผน การเรียนการสอนได้ง่ายและถ่ายทอดสะดวก ข้อเสีย คือ ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน เนื่องจากครูให้ความสำคัญแก่สาระของเนื้อหา จึงมักเน้นการบรรยายเป็นหลัก

การจัดเนื้อหาโดยยึดจิตวิทยาเป็นหลัก เป็นการจัดเนื้อหาตามความต้องการและ ความสนใจของผู้เรียน เนื้อหาที่จัดนั้นจะ ไม่มีการกำหนดอย่างละเอียดตายตัว แต่จะกำหนดขอบเขต ของเนื้อหาเป็นหัวข้ออย่างกว้าง ๆ เพื่อให้ครูและผู้เรียนมีเสรีภาพในการจัดเนื้อหาและวิธีการสอนตาม ความสนใจมากขึ้น ข้อดีของการจัดเนื้อหาในลักษณะนี้คือ สามารถจัดเนื้อหาและการสอนได้สอดคล้อง กับสภาพความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนจะเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ (Active Learning) เนื่องจากครูและผู้เรียนมีการวางแผนร่วมกัน ครูเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน การสอน ครูจะเป็นผู้กระตุ้นหรือสอนให้ผู้เรียนรู้จักคิดและรู้วิธีการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองมากกว่าท้อ ข้อเสีย คือ การจัดเนื้อหาโดยยึดความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นหลักอาจทำให้ผู้เรียนไม่มี คุณลักษณะตามที่จุดมุ่งหมายของการศึกษากำหนด และเป็นการยากที่จะจัดเนื้อหาและการสอนที่ตรง กับความต้องการและความสนใจของผู้เรียนทุกคน

3. แนวคิดเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน

การจัดการศึกษาจะสำเร็จได้นั้นย่อมขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ถ่ายทอดความรู้ความสามารถให้กับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะทำหน้าที่ในการกำหนดแผนการสอน ถ่ายทอดความรู้ที่ทันสมัย สร้างบรรยากาศในชั้นเรียน และจัดประสบการณ์ร่วมกับผู้เรียนโดยอาศัยสื่อการสอนต่าง ๆ โดยผู้สอนจะเลือกวิธีสอนและใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง ซึ่งคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพของผู้สอนโดยตรง

Batista (1976 : อ้างถึงในสุพรรณษา แป้นกลัด, 2554) กล่าวว่า การศึกษาพฤติกรรมของครูที่ดีจากกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พฤติกรรมของครูที่ประกอบด้วย การเป็นผู้ที่มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ทันสมัย มีความรู้ ความสามารถในการเขียนบทความ และสิ่งพิมพ์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน มีวิธีสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนมีความรู้ในวิธีประเมินจุดมุ่งหมายของวิชาอย่างเหมาะสมมีคุณธรรมในวิชาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อเพื่อครู นิสิต นักศึกษา และสถาบัน

ชูเกียรติ โพธิ์มัน (2548 : อ้างถึงใน รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร 2555) กล่าวว่า ผู้สอนหมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนต้องมีบุคลิกภาพดี มีการแสดงออกทางกายและความคิดที่ดี เช่น มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ มีร่างกายที่แข็งแรงการแต่งกายสุภาพเรียบร้อย เป็นคนมีเหตุผลและมีกิริยาท่าทางที่เหมาะสมและผู้สอนยังต้องมีสมรรถภาพในด้านวิชาชีพ ได้แก่ ความสามารถในการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนและเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บัญญัติไว้ว่า “ผู้สอน หมายถึง ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ครู หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน คณาจารย์ หมายความว่า บุคลากรผู้ทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัย ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)”

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : อ้างถึงใน รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร 2555) กล่าวว่า ผู้สอนหรือครู หมายถึง บุคลากรวิชาชีพผู้ทำหน้าที่สอนและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิชาการต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอนที่ขาดไม่ได้ บุคลิกภาพและความสามารถของผู้สอน มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้สอนควรมีบุคลิกภาพที่ดีและรู้จักเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้

Michalish, 1979 : อ้างถึงใน สุพรรณษา แป้นกลัด, 2554) กล่าวว่า ครูที่ทำการสอนทั้งในด้านการศึกษาและวิชาชีพจะต้องมีความรู้ในสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการสอนที่ชัดเจน
 2. รู้ความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล
 3. รู้จักสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มและรายบุคคล
 4. รู้จักชุมชน
 5. รู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย
 6. รู้จักเทคนิคการสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
 7. รู้หลักการใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการสอน
 8. รู้การประเมินผลศึกษาและเอาใจใส่ที่จะรักษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อร่วมงาน
- สำหรับแนวทางการปฏิรูปการเรียนการสอนในด้านผู้สอน (ทบทวนมหาวิทยาลัย, 2543) มีดังนี้
1. ควบลดการบรรยาย ทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนชี้แนะ (Facilitators)
 2. เน้นความเข้าใจและเห็นความจำเป็นของหลักการผู้เรียนเป็นสำคัญ
 3. มีการกำหนดภาระงานที่เหมาะสมและชัดเจน ได้แก่ การสอน การวิจัย การให้บริการ ทางวิชาการ และการทำนุบำรุงส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
 4. มีการประเมินผลการสอนของอาจารย์ โดยการเน้นการประเมินผลในเชิงสร้างสรรค์ คือเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการสอนของอาจารย์ให้มีประสิทธิภาพ
 5. ส่งเสริมให้อาจารย์ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนโดย การกำหนดเป็นภาระงานที่จะต้องปฏิบัติ และจัดสรรงบประมาณสนับสนุนตลอดจนอำนวยความสะดวกทั้งจัดหามาตรการที่จะช่วยกระตุ้นจิตใจในการดำเนินการวิจัย

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า อาจารย์ผู้สอน คือ ผู้ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ ความเข้าใจ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ด้วยเทคนิคและวิธีการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละคนให้มีความรู้ความสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาตนเองได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่ดี

ผู้สอนที่ดีควรมีลักษณะ ดังต่อไปนี้ (ชาญชัย อาจิณสมาจาร, 2545 : อ้างถึงใน รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร, 2555)

1. พอใจการสอน ชอบสมาคมและชอบทำงานร่วมกับผู้เรียน
2. มีความรู้เพียงพอเกี่ยวกับลักษณะทั่วไปและธรรมชาติของผู้เรียน

3. เข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการศึกษา ซึ่งคนมีส่วนร่วมและพยายามปฏิบัติงาน เพื่อผลสำเร็จด้วยวัตถุประสงค์นั้น ๆ
4. รู้วิธีแนะแนวทางในการเรียน มีความรู้ความสามารถที่จะใช้วิธีสอนต่าง ๆ ให้ได้ผลดี
5. มีความรู้ดีเป็นพิเศษในวิชาที่ตนรับผิดชอบสอน
6. สามารถสร้างบรรยากาศในห้องเรียน ผู้สอนและผู้เรียนยกย่องนับถือกัน
7. เป็นผู้แสวงหาความเจริญในด้านงานอาชีพใส่ตนแสวงหาวิธีที่จะปรับปรุงตน เพื่อให้เกิดความชำนาญและมีประสิทธิภาพในงานของตนอย่างรอบคอบ และให้ความร่วมมือกับเพื่อนผู้สอนด้วยกัน

Michels (1978 : อ้างถึงใน รังสีจันทร์ สุวรรณสิทธิกร, 2555) ได้กล่าวว่า ครูที่มีความสามารถในการสอนจะต้องปฏิบัติดังนี้

1. มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน (Have Clear Purpose) ครูที่ประสบผลสำเร็จมักจะมีจุดมุ่งหมายการศึกษาต่าง ๆ อยู่ในใจอย่างชัดเจน จะมีคำถามเกี่ยวกับการวางแผนการสอน การประเมินผลต่าง ๆ อยู่เสมอว่าจุดมุ่งหมายคืออะไร ทำไมจึงทำเช่นนี้ จุดประสงค์ของความสัมฤทธิ์ผลคืออะไร เมื่อมีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนอยู่ในใจแล้ว ก็สามารถปรับปรุงการวางแผนงานหรือแผนการสอนแต่ละวันเพื่อให้เกิดประสบการณ์ที่ดี ควรมีการพิจารณาอย่างระมัดระวัง ควรรู้ว่าไปที่ไหนเสียก่อนที่จะเริ่มต้นต่อไป
2. ศึกษานักเรียน (Study Pupils) ศึกษาความต้องการความสามารถและทัศนใจของนักเรียน ครูควรจะศึกษานักเรียนเป็นกลุ่มและศึกษาเป็นรายบุคคลซึ่งอาจจะศึกษาจากระเบียบสะสมการทดสอบและแบบสอบถาม เพราะจะทำให้การวางแผนและการประเมินผลมีประสิทธิภาพมาก ทำให้สามารถรู้บางอย่างเกี่ยวกับระดับการพัฒนาการความต้องการ และขีดความสามารถของแต่ละบุคคลได้
3. รู้จักสนองความต้องการของเด็ก (Meet Childred Needs) เมื่อทราบความต้องการของเด็กแล้ว ครูควรรหาโอกาสพบปะกับเด็ก สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เด็กแต่ละคนมีความรู้สึกคล้ายคลึงกัน ทำให้เกิดความมั่นคง มีความจริงใจและยกย่องเด็กแต่ละคน ช่วยปรับปรุงเด็กแต่ละคนให้มีวุฒิภาวะสูงขึ้น ด้านความต้องการทางร่างกายควรจัดให้เด็กมีประสบการณ์ด้านกิจกรรมทางร่างกายที่เหมาะสม เช่น ให้มีการทำงาน การเล่น การพักผ่อนประจำวัน ด้านความต้องการทางสังคม ควรจัดให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ให้มีชมรมและการร่วมมือกันทำงาน เพื่อให้เกิดผลดีที่สุดด้านความต้องการทางอารมณ์ จัดให้เด็กได้พบกับศิลปะดนตรีและส่งเสริมให้เด็กได้แสดงออกตามความชำนาญของตนเอง ความต้องการด้านต่าง ๆ ของเด็กจะช่วยให้เกิดทักษะ ทศนคติ ตลอดจนส่งเสริมให้มีลักษณะเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย

4. รู้จักชุมชน (Know Community) พื้นฐานการสอนของครู ควรขึ้นอยู่กับความต้องการและสภาพการณ์ของชุมชนการมีความรู้เกี่ยวกับชุมชนจะมีความสำคัญมาก เพราะจะทำให้เรารู้จักเด็กในชั้นที่ดีขึ้น การสำรวจแหล่งความรู้ในชุมชนจะเป็นแนวทางสำหรับการจัดการศึกษาออกสถานที่ แหล่งบุคคลแหล่งห้องสมุด รายการวิทยุ และแหล่งอุปกรณ์การสอนอื่น ๆ

5. สร้างเนื้อหาวิชาให้มีความหมาย (Make Content Meaningful) พื้นฐานเนื้อหาควรได้จัดและเรียบเรียงให้ตรงกับปัญหา ระดับความคิดและความสามารถในการเรียนของเด็ก ต้องคำนึงถึงวัยวุฒิของผู้เรียน สอนอะไรที่จะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ การให้คำที่มีความหมาย การสอนประจำวัน ควรให้หลักการดังกล่าวประกอบด้วยหลาย ๆ อย่าง

6. ให้กระบวนการกลุ่ม (Group Process) กระบวนการกลุ่มที่มีประสิทธิภาพจะมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพของการสอนมาก กระบวนการกลุ่มในห้องเรียน คือ การอภิปรายเป็นกลุ่ม การให้ความร่วมมือ การวางแผน การทำงานและการประเมินผล การเตรียมให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มในห้องเรียนต้องจัดวัสดุอุปกรณ์ไว้อย่างละเอียด จัดบริเวณ ให้คำแนะนำและการจัดการประเมินผล ซึ่งนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมการทำงาน

7. การใช้วัสดุอุปกรณ์ชนิดต่าง ๆ (Use Varied Material) การมีทักษะและเทคนิคในการใช้อุปกรณ์การสอนนับเป็นความสามารถในการสอนอย่างหนึ่ง ป้ายนิเทศ การจัดแสดง การสาธิต ฟิล์มภาพยนตร์ กระดานไวท์บอร์ด ห้องสมุด สิ่งอ้างอิง หนังสือประกอบการเรียนและอุปกรณ์อื่น ๆ ซึ่งครูควรได้นำมาใช้ในการเรียนการสอน การเลือกการใช้และการประเมินผลของวัสดุเหล่านั้น ควรวางไว้ให้ตรงกับปัญหาที่ครูสามารถทำให้เกิดความกระจำและแก้ปัญหาในการใช้วัสดุต่างชนิดกันได้

8. การประเมินผลที่ได้รับ (Evaluate Outcome) ความสามารถที่ได้พัฒนาขึ้นจากการประเมินผลการพัฒนาการ และการเรียนของเด็กเป็นลักษณะหนึ่งของครูที่มีความสามารถในการสอน ครูสามารถใช้การตรวจสอบของนักเรียน การสัมภาษณ์ส่วนตัว การใช้ระเบียบสะสมในการประเมินเด็กแต่ละคนได้

9. การรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน (Maintain Professional Relationship) ครูที่ประสบความสำเร็จมักจะให้ความสนใจต่อการสร้างความสัมพันธ์ต่อเพื่อร่วมอาชีพอย่างมาก เช่น ต่อครูใหญ่และครูอื่น หรืออาจจะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และกับชุมชน

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ผู้สอนที่ดีจะต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์จริงให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปบูรณาการถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ ผู้สอนเป็นผู้ที่ต้องรับภาระหนัก เป็นผู้ที่มีความรู้ คู่คุณงามความดี น่าเคารพยกย่อง มีความสำคัญยิ่งต่อการคงอยู่ของประเทศชาติ เพราะผู้สอน คือ ผู้ชี้้นำสิ่งที่ดีงามและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนไปสร้างสิ่งที่ดีงามยิ่งขึ้นให้กับสังคมต่อไป

4. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการจัดการเรียนการสอน

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2545) ได้ให้ความหมายของ การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอน นักเรียน การถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือแนวปฏิบัติจากครูผู้สอนไปสู่ นักเรียนด้วยวิธีตามที่ครูผู้สอนได้เลือกสรรแล้ว

อดิศักดิ์ ศุภธนสินเชชม (2545 : อ้างถึงใน รังสีจันทร์ สุวรรณสิทธิกร, 2555) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือแนวปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ เจตคติและพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

รังสีจันทร์ สุวรรณสิทธิกร (2555) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีประสบการณ์ เจตคติและพฤติกรรมตามเป้าหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพโดยอาศัยกระบวนการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย (2556) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง แบบแผนหรือลักษณะของการดำเนินการที่แสดงถึงความสัมพันธ์ของกระบวนการในการจัดให้มีการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งผู้เรียนและผู้สอน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการดำเนินการด้านการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้เกิดผลที่เป้าหมายคือ ผู้เรียนซึ่งมีองค์ประกอบเกี่ยวข้องได้แก่ หลักสูตร วิธีการเรียน การสอนการประเมินผล เป็นต้น

รัตนา พรหมภาพ (2551) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงการจัดรายวิชาในหลักสูตรที่มีความเหมาะสม ผู้สอนมีวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายมีติดตามการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และมีปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน โดยการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน เพื่อการสืบค้นข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการดำเนินการด้านการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ ด้านนักศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน

ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนและผู้สอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนนั้น ๆ

ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษานั้นต้องยึดหลักที่ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพการจัดการเรียนการสอน จึงมีความสำคัญในด้านต่าง ๆ ดังนี้ (ทพวงมหาวิทยาลัย, 2543)

1. ด้านผู้เรียน การจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการเตรียมพร้อมของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง มีการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อเป้าหมายในการผลิตที่ชัดเจน ฝึกให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่รู้ ปลูกฝังพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยี ด้านภาษาและการสื่อสาร พัฒนาทักษะด้านความคิดอย่างมีวิจารณญาณ การวิเคราะห์ การแก้ปัญหาและปลูกฝังจริยธรรม
2. ด้านผู้สอน ทำให้การสอนของอาจารย์มีประสิทธิภาพโดยเน้นประเมินผล เชิงสร้างสรรค์ส่งเสริมให้อาจารย์ทำวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอน
3. ด้านการเรียนการสอน มีการจัดรูปแบบและวิธีการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อประกอบการเรียนมากขึ้น
4. ด้านหลักสูตร การจัดหลักสูตรที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน ซึ่งลักษณะเด่นของหลักสูตรเหล่านี้คือ มีความยืดหยุ่นสูง และมีความทันสมัยเนื่องจากการพัฒนาและปรับปรุงอยู่เสมอ
5. ด้านผู้บริหาร ตัวผู้บริหารเองได้รับการพัฒนาทักษะด้านการจัดการ และเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) ได้กล่าวถึงการจัดการจัดการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. แต่ละสถาบันต้องกำหนดเป้าหมาย และภารกิจที่ชัดเจนตามความพร้อม และความเชี่ยวชาญเฉพาะของแต่ละสถาบัน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนต้องแสวงหาวิธีการจัดการศึกษาและยุทธศาสตร์ที่จะสามารถเข้าถึงผู้เรียนได้มากที่สุด
2. การพัฒนาหลักสูตร ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและพิจารณาถึงความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ธุรกิจอุตสาหกรรม สาระของหลักสูตร นอกจากมุ่งพัฒนาบัณฑิตอย่างสมดุล ทั้งความรู้ ความสามารถ และความดีงามแล้ว ยังต้องมุ่งเน้น การพัฒนาวิชาการวิชาชีพขั้นสูงและการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

3. รูปแบบการจัดการหลักสูตรการเรียนการสอน ต้องมีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียน โดยไม่จำกัดวัน เวลา สถานที่ เพื่อเอื้อต่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life-long) โดยนอกจากจะจัดภายในสถาบันอุดมศึกษาแล้ว จะต้องพัฒนารูปแบบให้มีความยืดหยุ่นหลากหลายขึ้น อาทิ การจัดร่วมกับสถานประกอบการในโปรแกรมพิเศษประเภทต่าง ๆ เป็นต้น

4. การจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมเสริมต้องยึดผู้เรียนเป็นหลักโดยคณาจารย์หรือผู้สอนควรทำหน้าที่ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

5. ปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน หลักสูตร ให้ก้าวพ้นความเปลี่ยนแปลงและเพื่อสร้างบัณฑิตที่พึงประสงค์ มีความใฝ่รู้ สามารถคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ ริเริ่มสร้างสรรค์มีความรับผิดชอบและมีคุณธรรม จริยธรรม ควบคู่กับความรู้ความสามารถในสาขาวิชาต่าง ๆ

6. ให้มีการกำหนดมาตรฐานหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร การรับรองหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภทที่เป็นมาตรฐานเดียวกันสำหรับอุดมศึกษาแต่ละระดับ

7. ให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อการวิจัย สร้างองค์ความรู้และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ

8. ปรับระบบการประเมินผลวัดผลการศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อเอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยพิจารณาจากความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรม การร่วมกิจกรรมควบคู่กับการทดสอบตามความเหมาะสมกับ

9. นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมและการบริหารจัดการ ทั้งเพื่อพัฒนาคุณภาพการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนและกระจายโอกาสทางการศึกษาอย่างกว้างขวางและทั่วถึง

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2544) กล่าวว่า ความสำคัญของการสอนในระดับอุดมศึกษา มีดังนี้

1. การสร้างองค์ความรู้ การถ่ายทอดศาสตร์สาขาใดในระดับอุดมศึกษา ทำให้เกิดการวิจัยค้นคว้า สืบทอดความรู้ออกไปอย่างกว้างขวางมากขึ้น ผิดกับศาสตร์บางสาขาที่ไม่มีการเรียนการสอน อาจทำให้ความรู้ที่สืบทอดไปจากสังคม จนอาจไม่มีใครทราบเรื่องนั้นต่อไป การให้มีการเรียนการสอนจึงเป็นการพัฒนาศาสตร์ให้มีความลึกซึ้งและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

2. การสร้างบัณฑิต การเรียนการสอนจะแยกออกจากกันไม่ได้ เพราะบทบาทของการสอน คือ มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ การสอนจึงมีความสำคัญต่อการสร้างบัณฑิตในสองลักษณะคือ สร้างผู้ที่มีความรอบรู้ทางวิชาชีพและวิชาการ ทำให้เข้าใจศาสตร์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพในอนาคต นอกจากสร้างคนให้เป็นผู้รู้แล้ว การสอนยังทำให้คนมีความค่าและพฤติกรรมที่ถูกต้องยอมรับได้ในสังคม โดยเฉพาะผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษา ย่อมเป็นที่พึงของครอบครัวที่

พึงของสังคมและประเทศชาติ เนื่องจากได้รับความรู้และการอบรมมาเพียงพอที่บุคคลนั้นจะสามารถดำรงชีวิตที่มีคุณค่า มีอาชีพที่สุจริต และทำประโยชน์ให้แก่ส่วนร่วมได้มากกว่าผู้ที่มีความรู้น้อย

3. การพัฒนาวิชาชีพขั้นสูง การสอนระดับอุดมศึกษาทำให้วิชาชีพได้รับการพัฒนาไปสู่ระดับสากล เนื่องจากการสอนในระดับนี้จำเป็นต้องได้ผู้ที่มีความรู้สูงมาช่วยกันถ่ายทอดศาสตร์แต่ละวิชามีการพัฒนาบุคคลเข้าสู่การวิชาชีพเพิ่มขึ้น ทำให้บุคคลเหล่านั้นมีส่วนเผยแพร่ พัทธวิชาชีพได้อย่างเต็มความสามารถ

4. การสร้างสังคมที่ดี เชื่อกันว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นแหล่งที่ผลิตคนดี คนเก่งออกไปสู่สังคม ดังนั้นการสอนที่มุ่งให้ทั้งความรู้และคุณธรรมแก่นักเรียน คือ การสร้างสังคมที่ดีเพิ่มขึ้นโดยที่บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไป จะช่วยเป็นผู้ชี้นำสังคม ทำตัวเป็นแบบอย่างและทำให้สังคมได้พัฒนาไปสู่มาตรฐานชีวิตที่มีคุณภาพมากขึ้น

คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้ (2543) ได้ระบุสาเหตุที่ทำให้ต้องมีการปฏิรูปการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนว่า คนทุกวัยตั้งแต่เกิดจนจบมหาวิทยาลัยเรียนแต่วิชารู้แต่หนังสือ ถูกล้อมกรอบด้วยตารางสอนและห้องเรียน การพัฒนาคนจึงไม่เอื้อให้มีคุณสมบัติมองกว้าง คิดไกล ใฝ่สูง มุ่งทำงาน ขาดชีวิต วิธีการเรียนการสอนไม่เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนาในด้านการคิด วิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็นและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนขาดคุณลักษณะช่างสงสัย และใฝ่หาคำตอบ ยังเน้นการสอนหนังสือมากกว่าการสอนคนนอกจากนั้นยังขาดการเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นกับเทคโนโลยีที่ทันสมัย ครูยังเป็นผู้อ่านาใจในชั้นเรียน ครูยังคงยึดมั่นว่าตนเองเป็นผู้รู้มากที่สุด ถูกที่สุด และมีอำนาจมากที่สุดในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนมีหน้าที่รับและปรับตัวให้สอดคล้องกับเนื้อหาความรู้และวิธีการของครู สถานศึกษาจึงไม่เป็นโรงเรียนเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่เป็นโรงสอน กระบวนการเรียนรู้เป็นความทุกข์อับเฉา น่าเบื่อหน่าย ทั้งพ่อแม่ ครู นักเรียน ยึดหลักสูตรเป็นเกณฑ์ เนื้อหาสาระทั้งหมดการสอบและคะแนนสอบ เป็นสิ่งที่พิพากษาความสำเร็จ ทุกคนจึงเครียด ขาดความสุขในการศึกษา ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษามาตรา 24 จึงได้กำหนดกระบวนการเรียนรู้ได้กำหนดไว้ว่า “ต้องจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดและความแตกต่างของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา ให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาวะแวดล้อมสื่อการเรียนอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย พ่อแม่ ผู้ปกครอง และชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานการณ์” ดังนั้น การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสำคัญที่สุด ควรคำนึงถึงประเด็นที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. สมอของมนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้สูงสุด สมอของมนุษย์ประกอบด้วยเซลล์สมองประมาณหนึ่งแสนล้านเซลล์ เป็นโครงสร้างที่มหัศจรรย์ โดยธรรมชาติสมองมีความพร้อมที่จะเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิด มีความต้องการที่จะเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ให้บรรลุอะไรก็ได้ มนุษย์ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง ธรรมชาติ และทุกสิ่งรอบตัว มนุษย์สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ต้องอาศัยสมองและระบบประสาทสัมผัส ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ ซึ่งรับรู้ความรู้สึกจากอวัยวะรับรู้ความรู้สึก คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ กระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ผู้สอนจะต้องสนใจ และให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสมอง (Head) จิตใจ (Heart) มือ (Hand) และสุขภาพองค์รวม (Health)

2. ความหลากหลายของสติปัญญา คนแต่ละคนมีความสามารถหรือความเก่งแตกต่างกันและมีรูปแบบการพัฒนาเฉพาะของแต่ละคน สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อการพัฒนาเสริมสร้างความสามารถให้แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด การจัดกระบวนการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมศักยภาพ ความเก่ง/ความสามารถของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถแบ่งได้หลายด้าน

3. การเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ตรง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ดำเนินการรวบรวมแนวคิดทางทฤษฎีการเรียนรู้ และเสนอแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้ดังนี้

1) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มความสามารถทั้งด้านความรู้ จิตใจ อารมณ์ และทักษะต่าง ๆ

2) ลดการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาลง ผู้เรียนกับผู้สอนมีบทบาทร่วมกันใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในการแสวงหาความรู้ ให้ผู้เรียนได้เรียนจากสถานการณ์จริงที่เป็นประโยชน์และสัมพันธ์กับชีวิตจริง เรียนรู้ความจริงในตัวเองและความจริงในสิ่งแวดล้อมจากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

3) กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ครูทำหน้าที่เตรียมการ จัดสิ่งเร้า ให้คำปรึกษา วางแนวกิจกรรมและประเมินผล

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าความสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการศึกษาที่จำเป็นต้องมีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลาเพราะการจัดการเรียนการสอนสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ กำหนดทิศทางให้ผู้เรียน เรียนตามหลักสูตรเนื้อหา กิจกรรมที่ได้มีการวางแผนไว้ตลอดหลักสูตร ทำให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จในที่สุดและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตที่จะออกไปรับใช้สังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าต่อไป

5. แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

ความหมายของการวัดและการประเมินผล

การวัดและการประเมินผล เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนซึ่ง สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2541) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดทำรายงานสรุป เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา (2543) ได้เสนอแนะแนวทางการวัดและประเมินผลอย่างมีคุณภาพว่าต้องประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

1. กำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบการวัดการประเมินผล และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน โดยระดับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วย

1.1 รูปแบบของการประเมินและวิธีการประเมิน

1.2 น้ำหนักในการประเมินในภาพรวมและในแต่ละส่วน

1.3 เจื้อนไขในการมีสิทธิเข้าสอบ

1.4 เวลาเข้าชั้นเรียน

1.5 รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนที่จะประเมิน เช่น กำหนดเวลาส่งงาน รูปแบบรายงาน เนื้อหาของรายงานแต่ละชั้น ปริมาณงาน เวลาของงานที่จะใช้ในแต่ละชั้น โทษของการส่งงานเกินเวลาที่กำหนด ความสามารถในการเขียนรายงาน

1.6 ขั้นตอนการส่งงาน สถานที่ส่งและรับงานที่ตรวจสอบแล้ว

1.7 การปรับคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน

1.8 เกณฑ์ขั้นต่ำที่ผ่านการประเมิน

องค์ประกอบเหล่านี้จะต้องมีการปรึกษาหารือ และตกลงให้ความเห็นชอบร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องก่อนเริ่มการเรียนการสอน โดยแจ้งให้ผู้เข้าเรียนทราบภายในสัปดาห์แรกของการเปิดเรียนในแต่ละภาคการศึกษา

2. ความรับผิดชอบในการวัดและประเมินผล ในการวัดและประเมินผลนั้น ต้องมีผู้รับผิดชอบตามลำดับชั้น เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบทบทวนได้ตามกระบวนการต่าง ๆ ที่ได้มีการปรึกษาหารือและตกลงกันไว้ ดังนี้

2.1 คณะกรรมการบริหารวิชาการหรือสภาวิชาการของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ตรวจสอบการทบทวนระดับขั้นการวัดผลการศึกษาว่าได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนดไว้หรือไม่

2.2 คณะกรรมการวัดผลประเมินผลระดับภาควิชา มีหน้าที่รับผิดชอบในการตรวจรับรองข้อสอบและผลการสอบ ก่อนนำเสนอแนะคณะกรรมการประจำคณะ

2.3 หัวหน้าภาค รับผิดชอบทั่วไปในการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาของภาควิชาทุกระดับการศึกษา

2.4 อาจารย์ผู้สอน มีหน้าที่รับผิดชอบในการวัดและประเมินผลในรายวิชาที่ตนสอน

2.5 นักศึกษา มีความรับผิดชอบด้านการปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งที่เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวัดและการประเมินผล

2.6 ข้อสอบและการจัดสอบ ข้อสอบต้องมีความเป็นกลางของเนื้อหาและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา ส่วนการจัดสอบจะต้องเหมาะสมทั้งในเรื่องอาคารสถานที่เวลาที่กำหนด และระบบการควบคุม จะต้องไม่เป็นเงื่อนไขกดดันให้ผู้เข้าสอบเกิดความกลัว และกังวลใจในขณะทำการสอบ

สุพรรณา แปนกลัด (2554) กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล เป็นองค์ประกอบของการเรียนการสอนที่มีความสำคัญในการดำเนินการวัดและประเมินผลนั้น ควรครอบคลุมจุดประสงค์ของการเรียนการสอนและควรพิจารณาหลักเกณฑ์และรูปแบบให้เหมาะสม รวมทั้งการกำหนดเครื่องมือที่มีคุณภาพเพื่อใช้ในการประกอบการตัดสินใจ ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

บัญชา แสนทวิ (2542 : อ้างถึงใน รัตนา พรหมภาพ, 2551) กล่าวว่า การวัด เป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขให้แก่สิ่งต่าง ๆ ตามกฎเกณฑ์การวัดจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ส่วนแรกได้แก่ จุดมุ่งหมายของการวัดที่มีความชัดเจน ส่วนที่สองได้แก่ เครื่องมือที่ใช้วัดที่ต้องมีหน่วยที่ใช้ในการวัด มาตราเปรียบเทียบระหว่างหน่วยที่ได้จากการวัด และส่วนที่สาม ได้แก่ การแปลผลและนำผลไปใช้ ส่วนการประเมิน เป็นกระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยปกติการประเมินต้องอาศัยข้อมูลจากการวัดที่เป็นปรนัย แต่บางครั้งการประเมินต้องอาศัยการสังเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อตัดสินคุณค่าของสิ่งนั้น การประเมินมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ส่วนแรกได้แก่ ข้อมูลจากการวัด ส่วนที่สองได้แก่ การตีความหมาย และส่วนที่สามได้แก่ การกำหนดคุณค่าตามเกณฑ์มาตรฐาน และการวัดและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะดังนี้

1. ต้องระบุสิ่งที่มุ่งประเมินให้ชัดเจน ผู้ประเมินต้องทราบว่าผลการเรียนรู้ที่ต้องการประเมิน ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญอะไรบ้าง เพื่อที่จะเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสม

2. เลือกเทคนิคการวัดให้เหมาะสม ผู้ประเมินต้องเลือกเครื่องมือ รูปแบบคำถามที่ใช้ให้สอดคล้องกับคุณลักษณะ หรือสมรรถภาพของผู้เรียน โดยเครื่องมือนั้นต้องให้ผลที่ถูกต้องมีความเป็นปรนัยและสะดวกต่อการนำไปใช้

3. ควรใช้วิธีการวัดหลายอย่างประกอบกัน เนื่องจากเครื่องมือแต่ละชนิดมีข้อดี/ข้อเสียที่แตกต่างกัน ผู้ประเมินจึงควรเลือกใช้วิธีการวัดหลายอย่างให้ครอบคลุมสัมฤทธิ์และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน และต้องทำการวัดหลาย ๆ ครั้ง

4. ควบคุมความคลาดเคลื่อนจากการวัดให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด การวัดคุณลักษณะใดก็ตามจะมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้นได้เสมอ ผู้ประเมินควรศึกษาถึงแหล่งของความคลาดเคลื่อนและพยายามขจัดให้เหลือน้อยที่สุด

5. ใช้สารสนเทศจากการประเมินสำหรับการตัดสินใจ การประเมินเป็นกระบวนการของการปรับปรุงและพัฒนาสู่สิ่งที่ดีขึ้น การประเมินมิได้สิ้นสุดเมื่อทราบผลการประเมิน แต่การประเมินมีความสำคัญอยู่ที่การนำผลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการตัดสินใจที่ดีในการจัดการศึกษา และพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียนการสอน

จากแนวความคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าการวัดและการประเมินผลหมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนเพื่อที่ตัดสินใจเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายเพียงใด การวัดและการประเมินจะบอกทั้งปริมาณและคุณภาพของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งผลของการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ความหมายของการบริการ ศิริพร ตันติพิบูลวินัย (2538) กล่าวว่า งานบริการหมายถึงงานที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความพอใจสะดวกสบายทำให้ประชาชนพอใจซึ่งประชาชนทุกคนมีความต้องการและความคาดหวังต่างกันจากความหมายดังกล่าวสรุปได้

เทคนิคการให้บริการที่ดี ชำนาญ ภู่อี่ยม (2548) ได้กล่าวว่าการบริการตรงกับภาษาอังกฤษว่า SERVICE มีความหมายถึงคุณภาพของการให้บริการที่ดีดังนี้

S = SMILING & SYMPATHY ยิ้มแย้มแจ่มใสเห็นอกเห็นใจประชาชน

E = EARLY RESPONSE ให้บริการอย่างรวดเร็วและรู้ใจมีต้องให้ประชาชน

ร้องขอ

R = RESPECTFUL แสดงออกถึงความเคารพนับถือให้เกียรติประชาชน

V = VOLUNTARINESS MANNER ให้บริการด้วยความเต็มใจมิใช่ฝืนใจทำ

I = IMAGE ENHANCING การแสดงออกซึ่งเสริมภาพพจน์ผู้ให้บริการและองค์กร

C = COURTESY กิริยาอาการสุภาพอ่อนโยนมีมารยาทดี

E = ENTHUSIASM มีความกระตือรือร้นในการบริการให้บริการมากกว่า

ประชาชนคาดหวัง

กุลธณ ธนาพงศธร (2530) กล่าวว่าหลักการให้บริการได้แก่

1. หลักความสอดคล้องต่อความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่กล่าวคือประโยชน์และบริการที่องค์การจัดให้นั้นจะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมดไม่ได้

เป็นการจัดให้บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะมีฉะนั้นแล้วนอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้ออำนวยประโยชน์และบริการแล้วยังไม่คุ้มกับการดำเนินงานนั้นๆด้วย

2. หลักความสม่ำเสมอกล่าวคือการให้บริการนั้นๆต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอไม่ทำตามความพอใจของผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาคบริการที่จัดนั้นต้องให้จัดให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันไม่มีการให้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่งในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่นอย่างเห็นได้ชัด

4. หลักความประหยัดค่าใช้จ่ายที่ต้องการใช้บริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสะดวกบริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะเป็นไปได้ง่ายสะดวกสบายสิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนักทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากให้แก่ผู้ให้บริการหรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

ประหยัด ยะคะนอง (2523) ได้กล่าวถึงหลักการให้บริการดังนี้

1. การติดต่อเฉพาะงาน (Specificity) หมายถึงการติดต่อสื่อสารระหว่างลูกค้ากับพนักงานจะจำกัดเฉพาะเรื่องงานเท่านั้นพนักงานไม่ควรนำเรื่องส่วนตัวนอกเหนือจากหน้าที่มาเกี่ยวข้องด้วย

2. การปฏิบัติโดยเสมอภาคเท่าเทียมกัน (Universality) หมายความว่าพนักงานจะต้องปฏิบัติต่อลูกค้าโดยความเป็นธรรมเช่นการให้บริการตามลำดับก่อนหลังใครมาก่อนก็ได้รับบริการก่อนเป็นต้น

3. การวางตนเป็นกลาง (Affective neutrality) หมายถึงพนักงานจะต้องให้บริการลูกค้าโดยไม่เอาอารมณ์ส่วนตัวเข้ามายุ่งเกี่ยวกับงานปฏิบัติงานด้วยเหตุผลและใช้หลักความถูกต้องไม่ก้าวร้าวหรือหาสาเหตุชวนวิวาทกับผู้มาใช้บริการ

ซึ่งหลักทั้งสามนี้ประหยัดยะคะนองกล่าวว่าสอดคล้องกับแนวความคิดด้วยว่าระบบราชการในอุดมคติของแมกซ์เวเบอร์ที่ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับพฤติกรรมในการให้บริการว่าการบริการที่มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุดคือการให้บริการที่ไม่คำนึงถึงตัวบุคคลเป็นลักษณะการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์

กุลندا โชติมุฑตะ (2538) ได้เสนอแนวความคิดว่าปัจจัยที่มีผลและเป็นสาเหตุให้ผู้ใช้บริการเกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจในบริการซึ่งครอบคลุมงานบริการและสอดคล้องปัจจัยพื้นฐานของอเดย์และแอนเดอร์สันประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการคือ

1. ปัจจัยด้านระบบการให้บริการหมายถึงองค์ประกอบและเครือข่ายที่สัมพันธ์กันของกิจกรรมบริการต่างๆได้แก่

1.1 ความสะดวกสบายในเงื่อนไขของการใช้บริการซึ่งจะดูความยากง่ายและความมากน้อยของเงื่อนไขที่ทำให้เกิดสิทธิในการใช้บริการหากเงื่อนไขน้อยจะมีโอกาสเกิดความพึงพอใจสูง

1.2 ความพอเพียงทั่วถึงของการให้บริการจะพิจารณาจากปริมาณของการให้บริการนั้นว่ามีความครอบคลุมพื้นที่หรือกลุ่มบุคคลต่างๆได้อย่างทั่วถึง

1.3 การมีคุณค่าใช้ประโยชน์ของบริการที่ได้รับจะพิจารณาผลลัพธ์ของบริการ (Out-come of service) ที่ถูกผลิตออกมาในขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินการนั้นๆ ว่ามีการใช้สอยหรือประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการ (User) มากน้อยเพียงใด

1.4 ความคุ้มค่ายุติธรรมในราคาของการบริการที่ให้หมายถึงความเหมาะสมหรือไม่กับราคาจำนวนค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บ

1.5 ความก้าวหน้าและการพัฒนาระบบบริการเมื่อเปรียบเทียบกับอดีตที่ดีขึ้นในเชิงปริมาณและคุณภาพมากน้อยขนาดไหน

2. ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการคือขั้นตอนต่างๆของการให้บริการที่ต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นของกิจกรรมการบริการ (Final work flow) ประกอบด้วย

2.1 ความสะดวกของการติดต่อขอใช้บริการได้แก่ความยากง่ายของการขอใช้บริการ

2.2 ความรวดเร็วของขั้นตอนการให้บริการได้แก่ความมากน้อยของจำนวนขั้นตอนและความรวดเร็วของการดำเนินขั้นตอนต่างๆที่ประหยัดเวลา

2.3 ความสม่ำเสมอต่อเนื่องของบริการที่ให้ได้แก่อันตรายที่เกิดจากกระบวนการให้บริการ

3. ปัจจัยด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการได้แก่บุคลากรเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในกิจกรรมการบริการของสถานบริการนั้น

3.1 ความเอาใจใส่ในงานของเจ้าหน้าที่หมายถึงความสนใจและตั้งใจทำงานในหน้าที่ให้บริการ

3.2 ความเสมอภาคของการให้บริการหมายถึงการแสดงออกต่อผู้มาใช้บริการในลักษณะยิ้มแย้มแจ่มใสหรือบึ้งตึงรวมถึงการพูดจาแบบสุภาพอ่อนโยนหรือกระด้าง หยาดคาย เป็นต้น

3.3 ความซื่อสัตย์สุจริตของผู้ให้บริการหมายถึงความไว้วางใจเชื่อใจได้และตรงไปตรงมาต่อเจ้าหน้าที่ให้บริการโดยไม่เรียกร้องประโยชน์ใดๆจากผู้ใช้บริการ

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า การบริการคืองานที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความพอใจสะดวก สบาย ทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจได้ การให้บริการที่ดีต้องไม่คำนึงถึงตัวบุคคลเป็นลักษณะการให้บริการที่ปราศจากอารมณ์

สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ความหมายของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมบูรณ์ สงวนญาติ, (2534) หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัสดุ สิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้นมา เช่น วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีสอน และกิจกรรม ซึ่งได้นำมาใช้ในการถ่ายทอดความรู้จากครูไปสู่ผู้เรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการเรียนการสอน

อำภา บุญช่วย (2537) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ สื่อที่ใช้ในการพูดและการเขียน ต่อมาได้มีการพัฒนามาเรื่อย ๆ ในปัจจุบันพบว่าสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิดเพราะสื่อการเรียนการสอน คือเครื่องมือของอาจารย์ดั่งนั้นบทบาทของสื่อการเรียนการสอน ในบทเรียนจึงเป็นตัวกลางในการให้ข้อมูลความรู้ หรือสิ่งบอกกล่าวแก่ผู้เรียน แต่การใช้สื่อการเรียนการสอนให้ได้ผล สื่อนั้นต้องตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอน

นิรมล ศตวุฒิ, ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และรวีวรรณ ศรีคร้ามครัน (2543) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ กิจกรรม หรือสิ่งอื่นใดก็ตามที่ผู้สอนนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนชัดเจน เกิดการเรียนรู้และจดจำไว้ นอกจากนี้สื่อการเรียนการสอนยังเป็นเครื่องมือสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนดำเนินไปด้วยดี และมีประสิทธิภาพ เพราะสื่อการเรียนการสอนสามารถทำให้เกิดประสบการณ์ในการเรียนรู้อย่างมีความหมาย สามารถเพิ่มความเป็นรูปธรรมและความเป็นจริงต่อการเรียนรู้สามารถนำเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ห่างไกล เข้ามาในห้องเรียนได้

อัญชลี พรหมพรายและคณา (2548) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญในการประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดทักษะและความรู้สึกรู้สีกิตต่าง ๆ และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในที่สุด การสอนที่ดีจึงต้องมีการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจึง หมายถึง วัสดุสิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาพ สถาบัน สถานที่ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูใช้ประกอบการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนของนักศึกษา ประสบผลดีที่สุดในที่สุด

พันธ์ดี ทับทิม และคณะ (2549) กล่าวว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เทคนิควิธีการจัดหาวัสดุทางการศึกษาและเทคโนโลยีใหม่มาเป็นสิ่งประกอบการสอน การจัดการเรียนการสอนไม่จำเป็นจะต้องเรียนรู้เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น หากต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น แหล่งเรียนรู้ทางการศึกษานับเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการจัดระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวคือ เป็นเครื่องมือช่วยสอนของครูในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้มากขึ้น มีความสนใจและเข้าใจในสิ่งที่สลับซับซ้อนได้ง่ายขึ้น เกิดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนได้บรรลุตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์

จากแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นเครื่องมือช่วยสอนของอาจารย์ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้มากขึ้น มีความสนใจและเข้าใจในสิ่งที่สลับซับซ้อนได้ง่ายขึ้น ทำให้การเรียนการสอนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาได้

7. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

1. ความจำเป็นของการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” ตลอดจนแนวทางในการจัดการศึกษา (มาตรา 22) คือ “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตลอดจนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจ”

จากสาระสำคัญดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าเป็นการจัดการศึกษาระดับใด จะต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ มาตรา 24 ยังได้กำหนดรายละเอียดของการจัดกระบวนการเรียนรู้ว่า “ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

2. การปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา

การจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบัน (จันทร์ชลี มาพุทธ, 2545) พบว่า ส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่ ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ ด้านหลักสูตร ด้านเนื้อหาสาระ หรือด้านกระบวนการเรียนการสอน สำหรับการเรียนรู้เป็นการศึกษาแบบท่องจำความรู้ และเรียนวิชาชีพแบบแข่งขันเพื่อตัวเอง จะเป็นได้ว่า หลังจากที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545 ได้มีความพยายามที่จะปรับปรุงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษามากยิ่งขึ้น ยกตัวอย่างเช่น

วิชิต สุรัตน์เรืองชัย และคณะ (2549) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา และความต้องการในการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัย โดยการสำรวจความคิดเห็นของคณาจารย์และนิสิตจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ซึ่งจากการทำงานวิจัยเรื่องดังกล่าวทำให้ทราบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างไร เช่น คณาจารย์จัดทำประมวลการสอนครบทุกวิชา แต่ยังคงใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด เป็นต้น ตลอดจนปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น ไม่มีเวลาเตรียมการสอนเนื่องจากภาระงานสอนและงานอื่น ๆ มากเกินไป อาจารย์ขาดเทคนิคการสอน ขาดกิจกรรมการปฏิบัติ เน้นการบรรยายมากเกินไป อธิบายไม่ชัดเจน การใช้แผ่นโปร่งใส ตัวหนังสือเล็กมองไม่ค่อยเห็น เปลี่ยนแผ่นโปร่งใสเร็วเกินไป เครื่องฉายไม่มีคุณภาพ และไม่มีกรวัดและประเมินผลเป็นระยะ เป็นต้น จากสภาพและปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดความต้องการพัฒนาการเรียนการสอนของคณาจารย์มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่งอาจจะใช้วิธีการอบรมเชิงปฏิบัติการช่วงเวลา 3-5 วัน ในหัวข้อรูปแบบและเทคนิคการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

คณะกรรมการจัดทำแนวทางปฏิรูปอุดมศึกษา (2542) ได้นำเสนอแนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ไว้ 3 แนวทางหลัก คือ 1) การปฏิรูประบบอุดมศึกษา 2) การปฏิรูปโครงสร้างการบริหารอุดมศึกษา และ 3) การปฏิรูปการบริหารและจัดการสถาบันอุดมศึกษา สรุปได้ดังนี้

1) การปฏิรูประบบอุดมศึกษา

ยึดหลักเกณฑ์ด้านนโยบายและความหลากหลายในการปฏิบัติ โดยมีองค์ระระดับประเทศทำ หน้าที่กำหนดนโยบายแผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากร รวมทั้งติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ส่วนการจัดการศึกษาให้มีความหลากหลายยืดหยุ่นและมีจุดเน้นที่แตกต่างกันตามความพร้อมและความชำนาญของแต่ละสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษาซึ่งแบ่งเป็น 2 ระดับ คือ ระดับต่ำปริญญา และระดับปริญญา มีการจัดระบบเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทาง และสถาบันอุดมศึกษาท้องถิ่น

2) การปฏิรูปโครงสร้างการบริหารอุดมศึกษา

ยึดหลักเอกภาพด้านนโยบายและมาตรฐาน การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยให้สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญามีความอิสระคล่องตัวในการดำเนินงานมีเสรีภาพทางวิชาการเพื่อความเป็นเลิศ แนวทางการจัดโครงสร้างการบริหารอุดมศึกษาซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนนั้นระดับประเทศมีกระทรวงการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นองค์กรกลางระดับประเทศ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท สนับสนุนทรัพยากร ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล โดยมีองค์กรหลัก 2 องค์กรทำหน้าที่

บริหารและจัดการ ได้แก่ สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ และคณะกรรมการการอุดมศึกษา

ส่วนในระดับเขตพื้นที่การศึกษารับผิดชอบ กำกับ ดูแลอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ในระดับสถานศึกษานั้น สถานศึกษาที่จัดอุดมศึกษาระดับปริญญา ซึ่งเป็นนิติบุคคลให้ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถาบันสถานศึกษาแต่ละแห่ง ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางในสังกัดกระทรวงอื่น ๆ และสถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่นให้อยู่ภายใต้การกำกับของหน่วยงานนั้น ๆ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับนโยบาย แผน และมาตรฐานอุดมศึกษาของประเทศ ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาของท้องถิ่นให้คำนึงความสอดคล้องกับความต้องการ การมีส่วนร่วม และการระดมทรัพยากรจากภายในท้องถิ่นด้วย

นอกจากนี้ ให้มีองค์กรอิสระในส่วนกลาง ได้แก่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประกันคุณภาพ ดูแลรับผิดชอบการพัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ทำหน้าที่ พิจารณาเสนอแนะนโยบายแผน ส่งเสริมและประสานการวิจัย การพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา องค์กรวิชาชีพครูและผู้บริหารการศึกษา ทำหน้าที่กำหนดการบริหารงานบุคคล สำหรับสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐในกำกับและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้มีความอิสระคล่องตัวในการพัฒนาระบบของแต่ละสถาบัน

สำหรับสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาที่เป็นส่วนราชการ ให้ขึ้นกับคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) ส่วนสถาบันอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในหน่วยงานการศึกษา (ก.ศ.) และคณะอนุกรรมการข้าราชการพลเรือนในหน่วยงานการศึกษา (อ.ก.ศ.)

การบริหารการเงิน ให้มีคณะกรรมการการเงินอุดมศึกษา หรือ Higher Education Finance Committee (HEFC) ภายใต้คณะกรรมการการอุดมศึกษา ทำหน้าที่กำหนดเกณฑ์และวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปให้แก่สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาในกำกับของรัฐ เสนอแนะแนวทางการจัดสรรงบประมาณแก่สถาบันอุดมศึกษาทั่วไป รวมทั้งการบริหารจัดการกองทุนอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้อง สำหรับการปฏิรูปการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษานั้น ประเด็นหลักในการปฏิรูป ได้แก่ พันธกิจและภารกิจของอุดมศึกษา การบริหารและการจัดการ การบริหารวิชาการ และการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษา

โดยในส่วนที่เกี่ยวกับพันธกิจและภารกิจของอุดมศึกษานั้น นอกจากสถาบันอุดมศึกษาจะดำเนินการภารกิจหลัก 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมแล้ว ควรจะติดตามวิเคราะห์ เติบโตภัย แก่ปัญหา และชี้แนะทางเลือกให้กับสังคม ชุมชน และประเทศ รวมทั้งจะต้องทำหน้าที่ในการฝึกอบรมและพัฒนากำลังแรงงานของประเทศพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาและฝึกอบรมให้มีความยืดหยุ่นหลากหลายเพื่อเปิดโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และจะต้องจัดให้มีระบบ

ถ่ายโอนผลการเรียนระหว่างสถาบันอุดมศึกษาแต่ละรูปแบบ/ประเภท และจากประสบการณ์การทำงานหรือการฝึกอบรมได้ด้วย

การศึกษาระดับอุดมศึกษาจะต้องมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กับการศึกษาระดับอื่นและระบบอื่น ๆ ของสังคม การดำเนินการกิจของสถาบันต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการและการพัฒนาประเทศ แต่ละสถาบันต้องกำหนดเป้าหมายหรือพันธกิจของตนให้ชัดเจน รวมทั้งต้องมุ่งสู่ความเป็นสากล (Internationalization) บนพื้นฐานความเป็นไทยและภูมิปัญญาไทย

3) การปฏิรูปการบริหารและจัดการสถาบันอุดมศึกษา

มีการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ของประเทศที่มุ่งเน้นให้การอุดมศึกษาเป็นกลไกในการพัฒนาคุณภาพคนและเสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาประเทศ เพื่อรองรับ เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง และสร้างเอกภาพในการกำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานอุดมศึกษา และให้อิสระในการบริหารจัดการแก่สถาบันตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีการวางแผนอุดมศึกษาในระยะยาว (Long term plan) เพื่อให้การพัฒนามีความต่อเนื่อง ตลอดจนการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดี (Good governance) และการสร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบการ (Enterprising mentality) ในการบริหารอุดมศึกษา

ในด้านการพัฒนาความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ ให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐระดับปริญญาที่มีความพร้อมเปลี่ยนสถานภาพเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกำกับ ส่วนสถาบันที่ยังไม่พร้อมให้คงอยู่ในระบบราชการ แต่ให้มีการเตรียมความพร้อมที่จะเป็นสถาบันของรัฐในกำกับสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้อิสระในการดำเนินการ โดยรัฐกำหนดนโยบายและมาตรฐานอย่างชัดเจนในการส่งเสริมและสนับสนุนในการปฏิรูประบบการจัดสรรงบประมาณ

สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในกำกับรัฐบาลนั้น ให้จัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป (Block grants) เป็นรายปี ควบคู่กับการจัดระบบการคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวและมีระบบตรวจสอบผลการดำเนินงานในลักษณะ Performance assessment สำหรับสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาในระบบราชการให้ใช้ระบบงบประมาณแบบแผนงานและโครงการ (PPBS) นอกจากนี้ให้มีการระดมทรัพยากรอย่างหลากหลาย สนับสนุนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ในการบริหารจัดการอุดมศึกษา ให้มีการสร้างเครือข่ายและจัดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ส่งเสริมการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคในการเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นธรรม ตลอดจนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรอุดมศึกษา การปรับบทบาทของสภาสถาบัน ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย วางแผนติดตามประเมินผลภายในสถาบัน

ในด้านการปฏิรูปการบริหารวิชาการและการจัดการเรียนการสอนนั้น ต้องมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลง รูปแบบการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนต้องมีความหลากหลายตามความต้องการของผู้เรียนและการพัฒนาประเทศ การจัดการเรียนการสอนต้องยึดผู้เรียนเป็นหลัก โดยเน้นการพัฒนาความรู้ คู่คุณธรรม และสร้างบัณฑิตให้สามารถคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์ มีความใฝ่รู้ โยตรัฐต้องให้ความสำคัญกับการลงทุนเพื่อการวิจัยการสร้างองค์ความรู้

และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน และการปรับระบบวัดผลและประเมินผล

สถาบันอุดมศึกษาในศตวรรษใหม่นี้ นอกจากจะมีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารจัดการแล้วคุณภาพนับเป็นจุดเน้นที่สำคัญของอุดมศึกษาที่พึงปรารถนา ดังนั้นในการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษานอกจากแต่ละสถาบันต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน และต้องได้รับการประเมินคุณภาพจากภายนอกตามที่กฎหมายกำหนด โดยมีเกณฑ์และวิธีการที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันแล้ว ต้องมีการกำหนดมาตรฐานสากล เพื่อการรับรองหลักสูตรที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน สำหรับสถาบันทุกประเภท

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้องค์กร สมาคมวิชาการ/วิชาชีพ ทั้งภาครัฐและเอกชนเข้ามามีบทบาทในการกำกับดูแลคุณภาพและมาตรฐานอุดมศึกษา มีการพัฒนาระบบข้อมูล พัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพ (Indicators) ตลอดจนสนับสนุนให้มีการจัดระบบ (Rating) หรือจัดอันดับ (Ranking) สถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นกลไกกระตุ้นในการพัฒนาคุณภาพและเป็นข้อมูลในการเลือกรับบริการของผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาตลอดจนผู้ใช้ผลผลิตของสถาบัน เป็นต้น

สำหรับการเตรียมการปฏิรูประบบอุดมศึกษาไปสู่การเปลี่ยนแปลง (Transition management) นอกจากจะต้องมีการจัดโครงสร้างการบริหารอุดมศึกษาใหม่ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แล้ว จะต้องมีการกำหนดแนวปฏิบัติในด้านการบริหารวิชาการ การบริหารงบประมาณ และการบริหารบุคลากร ได้แก่ การเตรียมการให้สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาที่มีความพร้อมออกนอกระบบอย่างเป็นระบบการจัดให้มีระบบรับรองมาตรฐานหลักสูตรการรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพสถาบันอุดมศึกษา กลไกการรับนักศึกษาและการเทียบโอนผลการเรียน เกณฑ์การจัดตั้งและรับรองวิทยฐานะของสถาบัน การเรียกชื่อปริญญา และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานและแนวทางปฏิบัติร่วมกันสำหรับสถาบันอุดมศึกษาแต่ละประเภทต่อไป

การปฏิรูปอุดมศึกษาตามแนวทางที่เสนอจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ กระแสสังคมที่เห็นความสำคัญและการมีส่วนร่วมและรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง การร่วมมือประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ นโยบายของรัฐบาลที่ชัดเจน และต่อเนื่อง การพัฒนาขีดความสามารถ ในการดำเนินงานและการสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนการนำข้อเสนอไปสู่การปฏิบัติ ปัจจัยดังกล่าวเกี่ยวกับบุคคลหลายฝ่าย และหน่วยงาน/องค์กรจำนวนมาก การสร้างความตระหนักถึงปัจจัยดังกล่าวย่อมก่อให้เกิดการเตรียมพร้อมและเตรียมรับเพื่อป้องกันปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น

8. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ลักษณะองค์กร

ตามมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2546 ได้อนุมัติในหลักการ จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนราธิวาสโดยการหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีอยู่แล้วในจังหวัดเพื่อใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุดมีการลงทุนน้อยที่สุดเท่าที่สามารถทำได้โดยไม่ขัดต่อปรัชญา การศึกษาและภารกิจของสถาบันการศึกษาเดิม การบริหารจัดการและการดำเนินการมีความ สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ของประเทศ เนื่องจากจังหวัดนราธิวาส เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ใน ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ที่เป็นรอยต่อออกไปสู่ประเทศเพื่อนบ้าน การจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จังหวัด นราธิวาส นอกจากจะเป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้กับประชาชนในพื้นที่ และจังหวัดใกล้เคียงแล้ว ยังมีโอกาสที่จะรองรับการศึกษาต่อ และการใช้บริการทางการอุดมศึกษาของ ประชาชนในประเทศเพื่อนบ้านได้อีกด้วย

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. 2548 ได้ประกาศในราช กิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 14 ก เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2548 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2548 โดยการหลอมรวมกิจการ ทรัพย์สินงบประมาณ รายได้ หนี้สินบุคลากรของสถาบัน ศึกษาที่มีศักยภาพในการพัฒนาในจังหวัดนราธิวาสจำนวน 4 สถาบัน คือ

1. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาสสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาสสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. วิทยาลัยการอาชีพตากใบสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
4. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนราธิวาสสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

สาธารณสุข

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์เป็นสถาบันอุดมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการ อุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่จัดการศึกษาในสาขาวิชาที่เป็นความต้องการของภูมิภาคและ ประเทศ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษากับประเทศเพื่อนบ้าน เป็น สถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ และวิชาชีพขั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาและส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้ เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลัก ความรู้คู่คุณธรรม

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ได้มีการแบ่งส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักงานอธิการบดี คณะเกษตรศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะวิทยาการ จัดการ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ สถาบันอิสลามและ อาหรับศึกษา วิทยาลัยการอาชีพตากใบ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ทั้งต่ำกว่าระดับปริญญา และระดับปริญญา (มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์, 2559)

การกำกับดูแลของสถาบัน

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ดำเนินงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.๒๕๔๘ มีอธิการบดีเป็นผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน โดยมีสภามหาวิทยาลัยควบคุม ดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย ซึ่งสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วยนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทยุทธศาสตร์ กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง (อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น) กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทยุทธศาสตร์ผู้แทนผู้บริหารมหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยประเภทยุทธศาสตร์คณาจารย์ รองอธิการบดีทำหน้าที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย เสนอแนะนโยบายและส่งเสริมการวิจัย ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัย แต่งตั้งจากหัวหน้าส่วนราชการที่มีการจัดการเรียนการสอน และภายนอกมหาวิทยาลัย แต่งตั้งตามกลุ่มสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยเปิดสอนจำนวนไม่น้อยกว่า ๘ คน ทั้งนี้ให้ครอบคลุมในด้านแพทยศาสตร์ พยาบาลศาสตร์ ศาสนา การบัญชีและบริหารธุรกิจ วิศวกรรมศาสตร์ เกษตรศาสตร์ มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และอาชีวศึกษา อย่างน้อยด้านละ ๑ คน

มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและขอแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ (คณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย)

สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อให้คำปรึกษาในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัยดังนี้

1. คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานมหาวิทยาลัย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล และอำนาจหน้าที่อื่น ประกอบด้วย อธิการบดี ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ

2. คณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคล มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ออกระเบียบหลักเกณฑ์ และวิธีการที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคล รวมทั้งสวัสดิการของข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย ลูกจ้างประจำและลูกจ้างโดยได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ ผู้แทนสภาคณาจารย์ หัวหน้างานบริหารทรัพยากรบุคคล

3. คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีหน้าที่เสนอแนะนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสภามหาวิทยาลัย ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ระดมทุนและทรัพยากร และบริหารกองทุน เพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน คณาจารย์

มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา มีหน้าที่พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน จัดทำมาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการกอง ตัวแทนผู้ใช้บัณฑิต ตัวแทนศิษย์เก่า นายกองค์การนักศึกษา และงานประกันคุณภาพการศึกษา

อธิการบดีแต่งตั้งและมอบหมายงานให้กับรองอธิการบดี ดังนี้ รองอธิการบดีฝ่ายนโยบายและแผน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย รองอธิการบดีฝ่ายกายภาพ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และรองอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษา และแต่งตั้ง ผู้ช่วยอธิการบดี ดังนี้ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานวารสาร ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานการประชุม ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายพัฒนากายภาพ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานพัฒนานักศึกษา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจกรรมศาสนาอิสลาม ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานกีฬา ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานพัสดุกลาง ผู้ช่วยอธิการบดีกำกับดูแลวิทยาลัยการอาชีพตากใบ ผู้ช่วยอธิการบดีปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าสำนักงานคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์มีการจัดตั้งส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2558 ในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 132 ตอนที่ 54 ก ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2558 ดังนี้

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะเกษตรศาสตร์
3. คณะพยาบาลศาสตร์
4. คณะแพทยศาสตร์
5. คณะวิทยาการจัดการ
6. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
7. คณะวิศวกรรมศาสตร์
8. คณะศิลปศาสตร์
9. สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา
10. วิทยาลัยการอาชีพตากใบ
11. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส
12. วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส

ส่วนราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ดังกล่าว มีการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. 2548 ระเบียบ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ และที่เกี่ยวข้อง โดยส่วนราชการหนึ่งให้มี คณบดี/ผู้อำนวยการ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงาน

วิสัยทัศน์

พัฒนาคณ สังคม ภายใต้พหุวัฒนธรรมให้มีความรู้ คู่คุณธรรม สู่สากลมุ่งเน้นอาเซียน

ปรัชญา

ศึกษา วิจัย วิชาชีพด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์สุขภาพและสังคมศาสตร์ เป็นรากฐานในการพัฒนาคณ ชุมชน สังคมของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

พันธกิจ

1. ผลิตบัณฑิตทุกระดับที่มีคุณภาพ
2. ผลิตผลงานวิชาการ งานสร้างสรรค์และงานวิจัย
3. บริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาศักยภาพทุกภาคส่วน
4. ทำนุบำรุงศาสนาและศิลปวัฒนธรรม
5. การบริหารและการจัดการ

ภารกิจของมหาวิทยาลัย

1. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้
2. จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา
3. จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ
4. ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
5. จัดการศึกษา วิจัย ส่งเสริมและให้บริการทางวิชาการ ที่บูรณาการการศึกษากับการนำศิลปะ วัฒนธรรมและการกีฬา โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับกลุ่มประชาชนทั่วไป เพื่อพัฒนาสู่สากล
6. ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง
7. สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน
8. ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้แนะทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม
9. ทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
10. ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน
11. จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ

การจัดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีการเปิดการจัดการเรียนการสอนในระดับระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาและระดับบัณฑิตศึกษา ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2551 และข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตร พ.ศ. 2551 (เพิ่มเติม) ในระดับต่ำกว่าปริญญา ระดับปริญญาว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2557 และระดับบัณฑิตศึกษา ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2557 ได้

ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ประกอบด้วย คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ตามรายละเอียดดังนี้

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จำนวน 11 สาขาวิชา ประกอบด้วย

วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส
 สาขาวิชาเครื่องกล
 สาขาวิชาโลหะการ
 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง
 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
 สาขาวิชาการก่อสร้าง
 สาขาวิชาการบัญชี
 สาขาวิชาการขาย
 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส
 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์
 วิทยาลัยการอาชีพตากใบ
 สาขาวิชาเครื่องกล

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) จำนวน 10 สาขาวิชา ประกอบด้วย

วิทยาลัยเทคนิคนราธิวาส
 สาขาวิชาเครื่องกล
 สาขาวิชาเทคนิคโลหะ
 สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง
 สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์
 สาขาวิชาการก่อสร้าง
 สาขาวิชาการบัญชี
 สาขาวิชาการเลขานุการ
 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส
 สาขาวิชาเกษตรศาสตร์

ระดับปริญญา

คณะเกษตรศาสตร์
 หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์
 คณะพยาบาลศาสตร์
 หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

คณะแพทยศาสตร์

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

คณะวิทยาการจัดการ

หลักสูตรบัญชีบัณฑิต

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์

คณะวิศวกรรมศาสตร์

หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีโยธา

หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า

หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์

คณะศิลปศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชากฎหมายอิสลาม

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครราชสีมา

หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

ระดับบัณฑิตศึกษา

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิตติมา อัครธิตพิงศ์ (2552) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552 เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ในด้านเนื้อหาวิชา ด้านผู้สอน ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านการประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และในด้านปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ในส่วนของเนื้อหาวิชานั้นมีความทันสมัย เหมาะสมกับสาขาที่เรียน เป็นวิชาที่น่าสนใจสาระเนื้อหาดี สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ แต่ควรให้มีเนื้อหาที่ยาวกว่านี้ โดยถ้าเป็นแบบเนื้อหาตามหนังสือที่เหมาะสมกับการบรรยายจะเป็นผลดีมาก ส่วนของอาจารย์ มีการสอนที่แทรกประสบการณ์ดีมาก ทำให้เข้าใจได้ความรู้ มีความเป็นกันเอง มีการเอาสื่อใหม่ ๆ มาสอนเสมอ และผู้สอนมีความเอาใจใส่กับผู้เรียนเป็นอย่างดี ส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนมีกิจกรรมที่หลากหลาย มีการจัดงานเป็นกลุ่มให้กับนักศึกษา แต่นักศึกษาในห้องไม่ค่อยให้ความร่วมมือกัน ส่วนของปัจจัยส่งเสริมการเรียนการสอน ผู้สอนมีส่วนช่วยกระตุ้นการสอนให้กับนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาได้ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ แต่อยากให้มีส่วนที่สนุกสนานที่พร้อมกว่านี้ และในส่วนของการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้สอนมีความยุติธรรม ประเมินตามความเป็นจริง และมีการแจ้งคะแนนให้นักศึกษาทราบก่อนสอบ

เกวลี ผังดี, พิมพธิดา ครองยุติ (2556) ได้ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาที่กำลังศึกษาในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับปริญญาโท ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 จำนวนทั้งหมด 306 คน ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2556 ทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับปานกลางโดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ 1) ด้านรายวิชาในหลักสูตร 2) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 3) ด้านผู้สอน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน และ 5) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน

อัญชลี พรหมพราย และคณะ (2548) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนและปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชโดยศึกษา 4 ด้าน คือด้านบุคคล ด้านสถานที่ ด้านสื่อวัสดุ ด้านงบประมาณ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบุคคล พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านบุคคลอยู่ในระดับมาก และระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนของอาจารย์ทุกข้ออยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน โดยทั้งสองด้านนี้จะมีผลสอดคล้องกันคือ วุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนน่าจะส่งผลให้อาจารย์มีความรู้เรื่องเทคนิควิธีการสอน มีการชี้แจงแผนการสอนอธิบายจุดประสงค์การเรียนรู้และเกณฑ์การวัดผลประเมินผลให้นักศึกษาทราบมีเทคนิคการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายมีความเหมาะสมกับเนื้อหา รวมทั้งพึงพอใจในบุคลิกของอาจารย์ผู้สอน

2. ด้านสถานที่ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้านสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีความพึงพอใจมากกับสถานที่ตั้งของอาคารและจำนวนเก้าอี้ในห้องเรียน ส่วนความพึงพอใจที่มีต่อโรงฝึกงานนักศึกษามีความพึงพอใจในระดับต่ำ

3. ด้านสื่อวัสดุ พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจด้านสื่อวัสดุอยู่ในระดับปานกลาง สิ่งที่นักศึกษาพึงพอใจมากที่สุดคือ ความทันสมัยของสื่อที่ใช้สอนส่วนที่นักศึกษามีความพึงพอใจในลำดับสุดท้ายคือความเพียงพอของเครื่องจักรต่อจำนวนนักศึกษา

4. ด้านงบประมาณ พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจด้านงบประมาณทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง ระดับความพึงพอใจระดับที่ต่ำที่สุดได้แก่การแจ้งรายละเอียดของยอดงบประมาณต่าง ๆ ต่อนักศึกษา

สุพรรณษา แป้นกลัด (2554) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย นักศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 358 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในด้านเนื้อหา ด้านผู้สอน ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมและในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก

2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทักษะต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาที่

กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทิศต่อการจัดการเรียนการสอน ด้านเนื้อหา ด้านกระบวนการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดและประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่างกัน มีทิศต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทิศต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ ของคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

รัตนา พรหมภาพ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2550 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตที่กำลังศึกษาในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2550 ประกอบด้วย นิสิตหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต และนิสิตหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต จำนวน 411 คน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2550 ทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ด้านผู้สอน 2) ด้านรายวิชาในหลักสูตร 3) ด้านวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน 5) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

บทที่ 3

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ดำเนินการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ศึกษา
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปีภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 2,674 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ ในมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ประจำปี ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 7 คณะ 1 สถาบัน 1 วิทยาลัย รวม 375 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีขั้นตอนในการสุ่มดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสูตร ยามาเน่ (Yamane 1988, อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + (Ne^2)}$$

โดยที่ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของกลุ่มประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ยอมให้เกิด

ความคลาดเคลื่อนได้ร้อยละ 5 ที่ระดับค่าความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{2,674}{1 + 2,674(0.05)^2}$$

$$n = 375 \text{ คน}$$

ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 375 คน

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ สถาบัน วิทยาลัย ดังตารางที่

3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
คณะแพทยศาสตร์		
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	72	10
คณะพยาบาลศาสตร์		
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	278	39
คณะวิศวกรรมศาสตร์		
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต		
- สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	83	12
- สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	19	3
- สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	21	3
- สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม	27	4
- สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า	51	7
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง)		
- สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	16	2
- สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า	21	3
คณะวิทยาการจัดการ		
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต		
- สาขาวิชาการจัดการ	263	37
- สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	99	14
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต		
- สาขาวิชาการบัญชี	279	39
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	350	49
คณะเกษตรศาสตร์		
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต		
- สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	157	22
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต		
- สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป	152	21
- สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์	28	4
- สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์	151	21

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	จำนวนประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี(ต่อ)		
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต		
- สาขาวิชาชีพครู	90	12
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา		
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต		
- สาขาวิชากฎหมายอิสลาม	126	18
- สาขาวิชาภาษาอาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)	106	15
- สาขาวิชาอิสลามศึกษา	185	26
คณะศิลปศาสตร์		
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต		
- สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	80	11
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส		
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต		
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	20	3
รวมทั้งสิ้น	2,674	375

\

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรอิสระได้แก่ปัจจัยส่วนบุคคล ตามรายละเอียดดังนี้
ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

- 1) เพศ
- 2) คณะ/หลักสูตร/สาขาวิชา/ชั้นปีที่กำลังศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม

1) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย
นราธิวาสราชนครินทร์ ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ

- ด้านรายวิชาในหลักสูตร
- ด้านอาจารย์ผู้สอน
- ด้านการจัดการเรียนการสอน
- ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน
- ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประกอบค่า (Rating scale) โดยกำหนดระดับความพึงพอใจ เป็น 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด
- 4 หมายถึง ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนมาก
- 3 หมายถึง ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนปานกลาง
- 2 หมายถึง ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนน้อย
- 1 หมายถึง ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด

ส่วนเกณฑ์การแปลความหมายคะแนน กำหนดไว้ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

- 4.51-5.00 หมายความว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ มาก
- 2.51-3.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ ปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ น้อย
- 1.00-1.50 หมายความว่าอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นลักษณะของแบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิด

3.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดำเนินการดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย
- 3) กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
- 4) สร้างแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้วได้เสนอแบบสอบถามต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ตรวจสอบเนื้อหาและความถูกต้อง
- 5) นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาแก้ไขและนำกลับไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง ก่อนนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับนักศึกษา

6) นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970) จากการหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.778

7) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลสถานที่เก็บข้อมูลคือ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

1) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบจำนวน 375 คน โดยจำแนกตามคณะ และหลักสูตรของ นักศึกษาใน ระดับปริญญาตรี ระดับชั้นปีที่ 2 , 3 , 4 และระดับบัณฑิตศึกษาใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล 1 เดือน

2) ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามคืนเพื่อนำมารวบรวมและได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวนทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. 2 การตรวจสอบข้อมูล

1) ผู้วิจัยตรวจนำแบบสอบถามที่เก็บคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล

2) กรณีที่พบว่าแบบสอบถาม ไม่ถูกต้องและไม่สมบูรณ์จะเก็บรวบรวมข้อมูลเพิ่มเพื่อให้มีความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามและแบบทดสอบได้ครบตามจำนวน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

5.1 วิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1) ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	X	แทน คะแนนดิบ
	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
	N	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	$\sum$	แทน ผลรวม

2) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536)

$$p = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตร (กานดา พุนลาภทวี, 2530)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน ข้อมูลแต่ละจำนวน
 $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
 n แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

5.2 วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1970) โดยใช้สูตร

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
 n แทน จำนวนข้อในแบบสอบถาม
 $\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าคะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 S^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2) ค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงก์กับคำถาม (IOC : Index of Item Object Congruency) โดยใช้สูตร (พรสันต์ เลิศวิทยาวีวัฒน์, 2554)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนำข้อมูลที่ได้กลับคืนมาจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 375 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง มาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยาย จำแนกเป็น 5 ตอน ดังนี้ รายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ของนักศึกษามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำนวน 375 คน จำแนกตาม เพศ คณะ หลักสูตร/สาขาวิชา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	85	22.7
หญิง	290	77.3
รวม	375	100.0

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกเป็นรายด้านได้แก่ ด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน และด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงรายละเอียดดังตารางที่ 4.2 – 4.7

ตารางที่ 4.2 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
 ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านรายวิชาในหลักสูตร

ด้านรายวิชาในหลักสูตร	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. เนื้อหาในรายวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	3.99	.618	มาก
2. เนื้อหารายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติ เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน	3.87	.651	มาก
3. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์วิชาชีพตรงสาขาวิชาที่เรียน	3.87	.768	มาก
4. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม	3.87	.700	มาก
5. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีกระบวนการสอนที่สอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม	3.98	.695	มาก
6. เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสามารถนำไปต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.94	.731	มาก
ภาพรวม	3.92	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านรายวิชาในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ เนื้อหาในรายวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต ($\bar{x} = 3.99$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ข้อ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีกระบวนการสอนที่สอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{x} = 3.98$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้อ เนื้อหารายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติ เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน ข้อ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์วิชาชีพตรงสาขาวิชาที่เรียนและข้อ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.87$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.3 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านอาจารย์ผู้สอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา	4.19	2.658	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	4.08	.708	มาก
3. อาจารย์สอนโดยวิธีการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	3.91	.692	มาก
4. อาจารย์สอนตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเวลาที่กำหนด	3.98	.709	มาก
5. อาจารย์สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	4.00	.703	มาก
6. อาจารย์ให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	3.83	.644	มาก
7. อาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นครู	4.08	.691	มาก
ภาพรวม	4.01	0.97	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา ($\bar{x}=4.19$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้ออาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน และข้ออาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นครู ($\bar{x}=3.98$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้ออาจารย์ให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x}=3.83$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการกำหนดแผนการศึกษาไว้แต่ละภาคการศึกษาอย่างชัดเจน	4.05	.713	มาก
2. มีตารางสอนสำหรับอาจารย์ ตารางเรียนสำหรับนักศึกษา และ ตารางสอบกำหนดไว้อย่างชัดเจน	4.02	.779	มาก
3. มีการจัดการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ และชั่วโมงเรียน เหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา	3.96	.792	มาก
4. มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม	3.97	.705	มาก
5. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และ การแก้ปัญหา	3.86	.772	มาก
6. มีสื่อและเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา	3.86	.695	มาก
7. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประยุกต์แนวคิด ศาสตร์ทางวิชาชีพและ/ หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้	3.82	.796	มาก
8. มีการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน	3.86	.792	มาก
9. มีการให้คำปรึกษาแนะแนวสำหรับนักศึกษาระหว่างเรียนอยู่ใน หลักสูตร/สาขาวิชาอย่างเหมาะสม	3.94	.709	มาก
10. มีการจัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาใหม่ และปัจฉิมนิเทศสำหรับ นักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา	3.94	.724	มาก
ภาพรวม	3.92	0.74	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ มีการกำหนดแผนการศึกษาไว้แต่ละภาคการศึกษาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.05$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อมีตารางสอนสำหรับอาจารย์ ตารางเรียนสำหรับนักศึกษา และตารางสอบกำหนดไว้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.02$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้อมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประยุกต์แนวคิด ศาสตร์ทางวิชาชีพและ/หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.82$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการวัดและประเมินผลการ
จัดการเรียนการสอน

ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน	4.02	.611	มาก
2. การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์และข้อตกลง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า	3.93	.625	มาก
3. การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน และยุติธรรม	4.00	.646	มาก
ภาพรวม	3.98	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x}=4.02$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อ มีการวัดและประเมินผลมีความชัดเจน และยุติธรรม ($\bar{x}=4.00$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้อ การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์และข้อตกลง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ($\bar{x}=3.93$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการให้บริการและ
สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้	3.85	.755	มาก
2. มีตำราและเอกสารเฉพาะสาขาวิชาในห้องสมุดเพียงพอและทันสมัย	3.74	.868	มาก
3. มีแหล่งการเรียนรู้และการสืบค้นผ่านเครือข่ายจำนวนเพียงพอ	3.62	.881	มาก
4. มีระบบการให้บริการนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา	3.74	.833	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
5. มีสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษาอย่างเหมาะสม	3.46	1.059	ปานกลาง
ภาพรวม	3.68	0.87	มาก

จากตารางที่ 4. 6 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้ ($\bar{x}=3.85$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีตำราและเอกสารเฉพาะสาขาวิชาในห้องสมุดเพียงพอและทันสมัย และข้อมีระบบการให้บริการนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา ($\bar{x}=3.74$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้ายคือ มีสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษาอย่างเหมาะสม ($\bar{x}=3.93$) อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.7 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

ความพึงพอใจในแต่ละด้าน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านรายวิชาในหลักสูตร	3.91	.499	มาก
ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.01	.628	มาก
ด้านการจัดการเรียนการสอน	3.92	.530	มาก
ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน	3.98	.511	มาก
ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.68	.685	มาก
ภาพรวม	3.90	0.576	มาก

จากตารางที่ 4. 7 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=3.68$)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน
หลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชาได้แก่ หลักสูตร
แพทยศาสตรบัณฑิต หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
วิศวกรรมโยธาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรม
อุตสาหกรรม หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล หลักสูตร
อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต หลักสูตรวิทยาศาสตร
บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตรทั่วไป หลักสูตร
วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยา
ประยุกต์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายอิสลาม หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาอิสลามศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ หลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิต สาขาวิชาชีวพรุ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร วิเคราะห์ข้อมูล
โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบ
ตารางประกอบความเรียงรายละเอียดดังตารางที่ 4.8 –4.12

ตารางที่ 4.8 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของ
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านรายวิชาใน
หลักสูตร

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	3.75	.402	มาก
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	3.70	.615	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา	4.04	.651	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า	3.83	.346	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	4.11	.192	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	3.83	.577	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม	4.16	.490	มาก
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.83	.707	มาก
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า	3.38	.822	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	3.71	.574	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.83	.277	มาก
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	4.00	.500	มาก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	4.03	.367	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	4.12	.522	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป	3.90	.271	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์	4.00	.136	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์	4.05	.489	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายอิสลาม	3.82	.368	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)	3.90	.366	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา	3.92	.531	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3.81	.720	มาก
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู	4.34	.288	มาก
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร	3.83	.577	มาก
ภาพรวม	3.91	.499	มาก

จากตารางที่ 4. 8 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านรายวิชา ในหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.34$) รองลงมาคือ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหการ อยู่ในระดับมาก($\bar{x}=4.16$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$)

ตารางที่ 4.9 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	3.84	.443	มาก
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	3.86	.777	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	4.04	.610	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า	4.00	.000	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	4.28	4.29	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	3.90	.164	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.64	.487	มาก
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.50	1.33	ปานกลาง
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า	3.52	.861	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	3.93	.479	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.77	.267	มาก
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	3.96	.488	มาก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	3.96	.343	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	4.25	.488	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ทั่วไป	3.95	.300	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ ประยุกต์	3.82	.270	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ชีววิทยาประยุกต์	4.03	.494	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา กฎหมายอิสลาม	4.10	.443	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา อาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)	4.11	.367	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอิสลาม ศึกษา	4.02	.480	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ	4.31	.755	มาก
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพ ครู	4.34	.387	มาก
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร	4.00	.000	มาก
ภาพรวม	4.01	.628	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.34$) รองลงมาคือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกลอยู่ในระดับปานกลาง($\bar{x}=3.50$)

ตารางที่ 4.10 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	3.55	.350	มาก
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	3.64	.707	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา	3.78	.513	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า	4.30	.424	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	3.86	.461	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	3.43	.208	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.92	.644	มาก
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.30	.707	ปานกลาง
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า	3.16	.550	ปานกลาง
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	3.91	.510	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.83	.451	มาก
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	4.03	.541	มาก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	4.03	.435	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	4.16	.527	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป	4.03	.324	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์	3.92	.095	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์	4.02	.489	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา กฎหมายอิสลาม	3.91	.372	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา อาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)	3.89	.487	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอิสลาม ศึกษา	3.85	.491	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ	4.00	.732	มาก
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพ ครู	4.40	.253	มาก
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร	3.46	.057	ปานกลาง
ภาพรวม	3.92	.530	มาก

จากตารางที่ 4. 10 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชา ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.40$) รองลงมาคือ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.30$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.30$)

ตารางที่ 4.11 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	4.13	.476	มาก
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	3.70	.628	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา	3.91	.621	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า	4.00	.000	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	3.66	.577	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	3.33	.577	ปานกลาง
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.91	.569	มาก
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.50	.707	ปานกลาง
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า	3.33	.666	ปานกลาง
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ	4.01	.544	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.04	.389	มาก
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	4.00	.335	มาก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	4.06	.474	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์	4.36	.397	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป	4.04	.119	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ประยุกต์	3.66	.384	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์	4.12	.542	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายอิสลาม	3.81	.488	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)	3.91	.526	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา	3.80	.543	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3.93	.554	มาก

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพ ครู	4.36	.388	มาก
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร	4.44	.192	มาก
ภาพรวม	3.98	.511	มาก

จากตารางที่ 4. 11 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร/สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$) รองลงมาคือ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์ และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.33$)

ตารางที่ 4.12 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต	2.26	.516	น้อย
หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต	3.33	.813	ปานกลาง
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา	3.58	.745	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิศวกรรมไฟฟ้า	3.57	.534	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์	3.40	.692	มาก
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์	3.33	.577	ปานกลาง
หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม	3.95	.341	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

หลักสูตร/สาขาวิชา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล	3.00	.565	ปานกลาง
หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า	2.86	.757	ปานกลาง
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการ จัดการ	3.70	.720	มาก
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการ จัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.70	.420	มาก
หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี	3.58	.671	มาก
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต	3.77	.559	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา เกษตรศาสตร์	4.30	.551	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์ทั่วไป	3.94	.220	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ ประยุกต์	3.60	.230	มาก
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ชีววิทยาประยุกต์	3.97	.465	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา กฎหมายอิสลาม	3.53	.328	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษา อาหรับ (หลักสูตรนานาชาติ)	3.64	.633	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอิสลาม ศึกษา	3.63	.573	มาก
หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ภาษาอังกฤษ	3.92	.744	มาก
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพ ครู	4.36	.267	มาก
หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร	4.33	.503	มาก
ภาพรวม	3.68	.685	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชา ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็น

หลักสูตร/สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$) รองลงมาคือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชา เทคโนโลยีการเกษตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.26$)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน

การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ /วิทยาลัย/สถาบันได้แก่ คณะ แพทยศาสตร์คณะพยาบาลศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์คณะวิทยาการจัดการคณะเกษตรศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคณะศิลปศาสตร์สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษาวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงรายละเอียดดังตารางที่ 4.13 – 4.17

ตารางที่ 4.13 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านรายวิชา ในหลักสูตร

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
คณะแพทยศาสตร์	3.75	.402	มาก
คณะพยาบาลศาสตร์	3.70	.615	มาก
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.93	.555	มาก
คณะวิทยาการจัดการ	3.91	.477	มาก
คณะเกษตรศาสตร์	4.12	.522	มาก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.05	.391	มาก
คณะศิลปศาสตร์	3.81	.720	มาก
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา	3.88	.442	มาก
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส	3.83	.577	มาก
ภาพรวม	3.91	.499	มาก

จากตารางที่ 4. 13 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน ด้านรายวิชาในหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.12$) รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.05$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะพยาบาลศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$)

ตารางที่ 4.14 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
คณะแพทยศาสตร์	3.84	.443	มาก
คณะพยาบาลศาสตร์	3.86	.777	มาก
คณะวิศวกรรมศาสตร์	4.09	1.371	มาก
คณะวิทยาการจัดการ	3.93	.420	มาก
คณะเกษตรศาสตร์	4.25	.488	มาก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.05	.419	มาก
คณะศิลปศาสตร์	4.31	.755	มาก
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา	4.07	.437	มาก
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส	4.00	.000	มาก
ภาพรวม	4.01	.628	มาก

จากตารางที่ 4. 14 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า คณะศิลปศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$) รองลงมาคือ คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.25$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะแพทยศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.64$)

ตารางที่ 4.15 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการจัดการเรียนการสอน

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
คณะแพทยศาสตร์	3.55	.350	มาก
คณะพยาบาลศาสตร์	3.64	.707	มาก
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.80	.571	มาก
คณะวิทยาการจัดการ	3.98	.488	มาก
คณะเกษตรศาสตร์	4.16	.527	มาก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.10	.399	มาก
คณะศิลปศาสตร์	4.00	.732	มาก
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา	3.88	.450	มาก
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในราธิวาส	3.46	.057	ปานกลาง
ภาพรวม	3.92	.530	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ / วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$) รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.10$) และอันดับสุดท้าย คือ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในราธิวาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.46$)

ตารางที่ 4.16 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
คณะแพทยศาสตร์	4.13	.476	มาก
คณะพยาบาลศาสตร์	3.70	.628	มาก
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.78	.549	มาก
คณะวิทยาการจัดการ	4.03	.448	มาก
คณะเกษตรศาสตร์	4.36	.397	มาก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.11	.416	มาก
คณะศิลปศาสตร์	3.93	.554	มาก

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา	3.83	.515	มาก
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส	4.44	.192	มาก
ภาพรวม	3.98	.511	มาก

จากตารางที่ 4. 16 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราวีวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$) รองลงมาคือ คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะพยาบาลศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$)

ตารางที่ 4.17 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราวีวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
คณะแพทยศาสตร์	2.26	.516	น้อย
คณะพยาบาลศาสตร์	3.33	.813	ปานกลาง
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.48	.651	ปานกลาง
คณะวิทยาการจัดการ	3.69	.624	มาก
คณะเกษตรศาสตร์	4.30	.551	มาก
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	4.01	.388	มาก
คณะศิลปศาสตร์	3.92	.744	มาก
สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา	3.60	.521	มาก
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส	4.33	.503	มาก
ภาพรวม	3.68	.685	มาก

จากตารางที่ 4. 17 พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยราวีวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$) รองลงมาคือ คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.30$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะแพทยศาสตร์ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.26$)

ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เป็นความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยผู้วิจัยนำเสนอเป็นหลักสูตร/สาขาวิชา ดังนี้

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต

1. ควรมีสิ่งบริการให้นักศึกษาด้านกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสาธารณูปโภคพื้นฐาน เช่น โรงอาหาร เพราะลดความเสี่ยงในการเดินทางไปกินไกล ๆ , ที่พัก ควรแก้ไขปัญหานี้ให้ได้ เพราะเมื่อทราบปัญหาแล้วไม่ทำก็ไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ เช่น แอร์ , ปัญหาน้ำรั่ว , ไฟดับ และห้องพักผ่อนรวม เป็นต้น ยาหรือการบริหารด้านสุขภาพ ทั้งที่มีทั้งโรงพยาบาลและรถฉุกเฉินแต่ก็ใช้อะไรไม่ได้เลย เมื่อนักศึกษาป่วยก็ต้องหาทางไปกินเอง
2. ควรมีอินเทอร์เน็ต และเครือข่ายไร้สายที่หอพักนักศึกษาและคณะแพทยศาสตร์
3. ควรมีเทคโนโลยี สื่อที่ช่วยเพิ่มการเรียนรู้มากกว่านี้ สิ่งแวดล้อมด้านกายภาพค่อนข้างแย่ โรงอาหาร สนามกีฬา สถานที่พักผ่อน ไม่มีความพร้อมรองรับนักศึกษาทั้งที่สิ่งเหล่านี้จะช่วยพัฒนานักศึกษาได้อีกทางหนึ่ง
4. ห้องสมุดต้องการจำนวนและความหลากหลายของหนังสือมากกว่านี้ และความทันสมัยของหนังสือ และต้องการหนังสือประเภทที่ต้อง ใช้ในแพทย์ชั้นคลินิก ที่สามารถใช้ในการประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ได้ หากมีหนังสือประเภทแบบนี้ จะทำให้การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการค้นคว้าหาความรู้ เป็นไปได้อย่างราบรื่น และมีความสุข
5. ควรมีอินเทอร์เน็ตอย่างทั่วถึง เพราะเป็นแหล่งหาความรู้ที่ดีและทันสมัยมากที่สุด และสามารถหางานวิจัยที่เกี่ยวกับการแพทย์มาใช้ช่วยในการศึกษา และการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเสริมความเข้าใจมากขึ้น
6. หากมีอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ จะทำให้การเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นเรื่องที่ น่าสนใจและสนุกเป็นอย่างมาก พร้อมทั้งยังได้ความรู้ให้หลากหลายด้าน
7. ควรปรับหลักสูตรให้เรียนรายวิชาที่มีความจำเป็นต้องใช้ในอนาคต
8. ควรจัดตารางเวลาและตารางกิจกรรมให้มีความแน่นอน
9. ควรมีแหล่งข้อมูลที่เป็นฐานข้อมูลออนไลน์ เพื่อการค้นคว้าหางานวิจัย
10. ควรมีการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
11. ควรจัดกิจกรรมและส่งเสริมกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษามีเครือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ด้วย
12. การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษามลายู ควรมีจุดประสงค์เพื่อให้สื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ได้ และจัดให้เรียนภาษามลายูท้องถิ่นมากกว่ามลายูกลาง

หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต

1. ควรจัดหอพักนักศึกษาให้มีความสะดวกต่อการไปเรียนที่มหาวิทยาลัย
2. ศูนย์วิทยบริการควรมีหนังสือที่หลากหลาย และมีหนังสือปริมาณมากกว่านี้

เพื่อให้ศึกษาค้นคว้าได้อย่างเหมาะสม รวมถึงมีบริการห้องคอมพิวเตอร์และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว

3. ควรมีการพัฒนาด้านการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต

1. ควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
2. ศูนย์วิทยบริการควรมีหนังสือที่หลากหลาย และมีหนังสือปริมาณมากกว่านี้

เพื่อให้ศึกษาค้นคว้าได้อย่างเหมาะสม รวมถึงมีบริการห้องคอมพิวเตอร์และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตได้อย่างรวดเร็ว

หลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี

1. ควรมีกิจกรรมสร้างสรรค์ในห้องเรียน นอกเวลาเรียน หรือนอกสถานที่
2. ควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
3. รายวิชาเลือกเสรี นักศึกษาเป็นผู้เลือกรายวิชาในการลงทะเบียนเอง

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายอิสลาม

1. ควรมีการจัดการเรียนการสอนโดยจัดให้มีรายวิชาสหกิจศึกษาในชั้นปีที่ 4
2. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจเป็นประจำทุกปีการศึกษา
3. ควรมีหอพักนักศึกษาชาย

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอาหรับ

1. ควรให้ความสำคัญในเรื่องกายภาพของมหาวิทยาลัย เช่น ห้องน้ำ อุปกรณ์ที่ชำรุดในห้องน้ำ ควรจัดซ่อมแซม บำรุงรักษา เนื่องจากห้องน้ำใช้เป็นประจำ
2. ควรจัดอุปกรณ์ด้านการศึกษาให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา
3. ควรมีตู้กดเงินสด และมีร้านค้าสวัสดิการที่เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาชีววิทยาประยุกต์

1. ควรมีการจัดการเรียนการสอนเสริมตามความต้องการของนักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษามีความเข้าใจในการศึกษามากยิ่งขึ้น

หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา

1. ควรมีการจัดตั้งกิจกรรม ชมรม และสนับสนุนงบประมาณในการทำกิจกรรมชมรม
2. ควรมีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

ส่วนหลักสูตรอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุ นักศึกษาไม่มีข้อเสนอแนะ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 375 คน ซึ่งใช้แบบสอบถามในการ
เก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สามารถสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 เพศ นักศึกษาส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นเพศหญิง จำนวน 290 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 และเป็นเพศชาย จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

1.2 คณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ จำนวน คน คิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมา คือ สถาบันอิสลามและอาหรับศึกษา จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และคณะ/วิทยาลัย/สถาบันที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
นราธิวาส จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

1.3 ด้านหลักสูตร /สาขาวิชา ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1 รองลงมาคือ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.4 และหลักสูตร/สาขาวิชาจำนวนน้อยที่สุด คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีเครื่องกล

2. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกเป็นรายด้าน

2.1 ด้านรายวิชาในหลักสูตร

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านรายวิชาในหลักสูตรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ เนื้อหาในรายวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต ($\bar{x} = 3.99$) อยู่ในระดับมาก

รองลงมาคือ ข้อเสนอหารายวิชาของหลักสูตรมีกระบวนการสอนที่สอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม ($\bar{x} = 3.98$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้อเสนอหารายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติ เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน ข้อเสนอหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์วิชาชีพตรงสาขาวิชาที่เรียนและข้อเสนอหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.87$) อยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 4.19$) อยู่ในระดับมากรองลงมาคือ ข้ออาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน และข้ออาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นครู ($\bar{x} = 3.98$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้ออาจารย์ให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.83$) อยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ มีการกำหนดแผนการศึกษาไว้แต่ละภาคการศึกษาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.05$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อมีตารางสอนสำหรับอาจารย์ ตารางเรียนสำหรับนักศึกษา และตารางสอบกำหนดไว้อย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.02$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้อมีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประยุกต์แนวคิด ศาสตร์ทางวิชาชีพและ/หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.82$) อยู่ในระดับมาก

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.02$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ข้อมีการวัดและประเมินผลมีความชัดเจน และยุติธรรม ($\bar{x} = 4.00$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ ข้อการวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์และข้อตกลง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ($\bar{x} = 3.93$) อยู่ในระดับมาก

2.5 ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุน การเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อยพบว่า ข้อ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมเอื้อต่อ การเรียนรู้ ($\bar{x}=3.85$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ มีตำราและเอกสารเฉพาะสาขาวิชาในห้องสมุด เพียงพอและทันสมัย และข้อมีระบบการให้บริการนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศตอบสนองต่อความ ต้องการของนักศึกษา ($\bar{x}=3.74$) อยู่ในระดับมาก และอันดับสุดท้าย คือ มีสิ่งแวดล้อมทางด้าน กายภาพ เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษาอย่างเหมาะสม ($\bar{x}=3.93$) อยู่ใน ระดับปานกลาง

3. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา

3.1 ด้านรายวิชาในหลักสูตร

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชา ด้านรายวิชาใน หลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x}=4.34$) รองลงมาคือ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรม อุตสาหการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x}=3.70$)

3.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร/สาขาวิชา ด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดยเรียงลำดับ ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.34$) รองลงมาคือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยี เครื่องกลอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.50$)

3.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชา ด้านการจัดการ เรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดย เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x}=4.40$) รองลงมาคือ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.30$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.30$)

3.4 ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชา ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$) รองลงมาคือ หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมยานยนต์ และหลักสูตรอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.33$)

3.5 ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามหลักสูตร /สาขาวิชา ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นหลักสูตร /สาขาวิชาโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$) รองลงมาคือ หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$) และอันดับสุดท้าย คือ หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.26$)

4. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน

4.1 ด้านรายวิชาในหลักสูตร

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านรายวิชาในหลักสูตร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.91$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.12$) รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.05$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะพยาบาลศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$)

4.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน ด้านอาจารย์ผู้สอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า คณะศิลปศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.31$) รองลงมา คือ คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.25$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะแพทยศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.64$)

4.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.92$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$) รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.10$) และอันดับสุดท้าย คือ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.46$)

4.4 ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ/วิทยาลัย/สถาบัน ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย /สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.44$) รองลงมาคือ คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.36$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะพยาบาลศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.70$)

4.5 ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามคณะ /วิทยาลัย /สถาบัน ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.68$) และเมื่อพิจารณาเป็นคณะ /วิทยาลัย /สถาบัน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยพบว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราวีวาส อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.33$) รองลงมาคือ คณะเกษตรศาสตร์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.30$) และอันดับสุดท้าย คือ คณะแพทยศาสตร์ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=2.26$)

5. วิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนใน

หลักสูตร ของ มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้านในภาพรวมของมหาวิทยาลัย

พบว่า ระดับความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ จำแนกตามรายด้าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.90$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ใน

ระดับมาก ($\bar{x}=4.01$) รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$) และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย ($\bar{x}=3.68$)

2. อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในภาพรวมของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ อยู่ในระดับมาก เพื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านรายวิชาในหลักสูตร และด้านที่นักศึกษาพึงพอใจน้อยที่สุด คือ ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ผลการศึกษา ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เมื่อจำแนกตามคณะ /วิทยาลัย/สถาบัน/หลักสูตร/สาขาวิชา ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำสุด นั้นแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ควรให้ความสำคัญในเรื่องการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ระบบสารสนเทศ ระบบการสืบค้นผ่านเครือข่าย โรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษา ห้องสมุด อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ทรรศนีย์ วรหาคำ (2554) กล่าวว่า การจัดสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ภายนอกและภายในห้องเรียนและสิ่งปลูกสร้างให้มีความมั่นคง แข็งแรง ปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด เช่น อาคารเรียน อาคารประกอบ สวนหย่อม ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องปฏิบัติการ โรงอาหารที่ถูกสุขลักษณะ ห้องน้ำห้องส้วมที่มีการดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ อุปกรณ์ในห้องเรียน สนามกีฬา เครื่องเล่นสนามที่พักผ่อนควรจัดให้เป็นระเบียบเรียบร้อยมีความเหมาะสมกับที่ตั้งของโรงเรียน ความปลอดภัยในสนามเด็กเล่น และบริเวณโรงเรียน ตลอดจนการปลูกไม้ดอกไม้ประดับเพื่อเป็นการเพิ่มความร่มรื่น สวยงาม เพื่อให้เป็นศูนย์รวมแห่งจิตใจของสมาชิกในโรงเรียนตลอดไป สอดคล้องกับแนวคิดของ พันธุ์ดี ทับทิม และคณะ (2549) กล่าวว่า การศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้และทักษะในสาขาวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์ความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เทคนิควิธีการจัดหาวัสดุทางการศึกษาและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาเป็นสื่อประกอบการสอน การจัดการเรียนการสอนไม่จำเป็นจะต้องเรียนรู้เฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น หากต้องอาศัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น แหล่งเรียนรู้ทางการศึกษานับเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการจัดระบบการเรียนรู้ของผู้เรียน กล่าวคือ เป็นเครื่องมือช่วยสอนของครูในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ในการ

เรียนรู้มากขึ้น มีความสนใจและเข้าใจในสิ่งที่สลับซับซ้อนได้ง่ายขึ้น เกิดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้สอนและผู้เรียนได้บรรลุตามผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอย่างตรงตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับแนวคิด อาจารย์ ดร.พันธ์ศักดิ์ พลสารรัมย์ อาจารย์ประจำภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง การปฏิรูปการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี กล่าวว่า การจัดหน่วยงานเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาควรจะได้พิจารณาปรับเปลี่ยนหรือรื้อระบบหน่วยงานเดิมที่มีอยู่ของตนเองโดยไม่จำเป็นต้องลงทุนสร้างใหม่ เช่น หน่วยงานคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด หน่วยโสตทัศนูปกรณ์ หรือสื่อการศึกษาให้สามารถมีบทบาทและภารกิจเพิ่มขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายในการทำให้การสอนระดับอุดมศึกษาเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและคุณภาพของการเรียนรู้

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบ ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ในด้านรายวิชาในหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ได้ ดังนี้

1) มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ ควรให้ความสำคัญในเรื่องการให้บริการ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ระบบสารสนเทศ ระบบการสืบค้นผ่านเครือข่าย แบบไร้สาย โรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษา ห้องสมุด อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมเอื้อต่อการเรียนรู้

2) ควรศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เป็นประจำทุกปีการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้และการจัดการบริการของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา. (2542). *แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542* . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย. (2556). *รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงราย* . สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จังหวัดเชียงราย.
- คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา. (2543). *คู่มือ 1 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* กรุงเทพฯ : ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545* . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลดา โชติมุกตะ. (2538). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีสำนักงานเขตบางซื่อ*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กุลธน ธนาพงศ์ธร. (2530). *ประโยชน์และการบริการ : เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- กานดา พูนลาภทวี. (2530). *สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : พิสิกส์เซ็นเตอร์.
- เกวลี ผังดี, พิมพ์ดา ครองยุติ. (2556) *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ วท.บ.สาขาสถิติ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตติมา อัครดิพงษ์. (2552). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องความพึงพอใจในการจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552* . มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จันทร์ชลี มาพุทธ. (2545) รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอนของ
อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ตามกรอบการประกันคุณภาพของ
ทบวงมหาวิทยาลัย . ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชรินิ เดชจินา. (2536). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ
เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชำนาญ ภูเี่ยม. (2548). *Service Mind : การมีจิตมุ่งบริการ*. เทศาภิบาล 100, 2 (ก.พ.2548)
35 – 38.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ : สำนัก
กิจการอุดมศึกษาเอกชน.
- ทรงศนี วรคำ. (2554). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดจันทร์
ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. ศศ.ม. สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล ศตวุฒิ ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2543). *หลักสูตรและวิธีสอนทั่วไป*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ปริญญา จเรรัตน์, วิโรจน์ ฤทธิ์ฤทัย, อานภาพ เสี่ยงสาย และแพรวพรรณ ชูช่วย. (2546). *ความพึง
พอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสปียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี กิจกรรมนาหญ้าและพัฒนา
อาชีพผลิตเสปียงสัตว์เพื่อการจำหน่าย*. สุพรรณบุรี. กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์.
- ประหยัด ยะคะนอง. (2523). *ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของหน่วยการ
ปกครอง ท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ รป.ม., ม.ป.ท.
- พันธ์ดี ทับทิม และสมพร กันพัก. (2549). *การประเมินความพึงพอใจการบริการและความต้องการ
ทรัพยากรสารสนเทศห้องปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเอง คณะศึกษาศาสตร์ ของนิสิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร*. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พรสันต์ เลิศวิทยาวิน. (2554). *การสร้างคุณภาพของข้อสอบ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555
สืบค้นจาก <http://www.wachiranukul.ac.th>.
- ภาศิริ เขตปิยรัตน์, สีนินาถ วิกรมประสิทธิ์. (2554). *รายงานการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มี
ต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ (4 ปี) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ปีการศึกษา 2553*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์. (2559) รายงานการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายใน CUPT QA ประจำปีการศึกษา 2559.
- รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร. (2555) รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง การศึกษาความพึง
พอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัย
การผลิตสัมพันธ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รัตนา พรหมภาพ. (2551). รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการ
สอนในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2550. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊ค
พับลิเคชันส์ จำกัด, 2546.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- วิชิต สุรินทร์เรืองชัย, ฉลอง ทับศรี, ลัดดา สุขปรีดี, มนตรี แยมกลีกร, อนงค์ วิเศษณ์สุวรรณ,
สุจินดา ม่วงมี, ปริญญญา ทองสอน, อาพันธ์ชนิต เจนจิต และระพีพันธ์ ฉายวิมล. (2549).
การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
วารสารศึกษาศาสตร์, 17 (2), 115-118.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนการอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
ภาควิชาการอุดมศึกษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ตันติพลวินัย. (2538). การพัฒนาตน พัฒนาคุณภาพงาน. งามาธิปไตยบาลสาร 1, 3
(ก.ย. - ธ.ค. 38) 91 – 95.
- วรรณภา โพธิ์ศรี. (2546). การพัฒนากระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่าย
การบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 7. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- สง่า ภูธรรงค์. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของศึกษาธิการ อำเภอดำ
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และความพึงพอใจของข้าราชการสำนักงาน
ศึกษาธิการในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
นนทบุรี.
- สุบิน ยุระรัช. (2555) รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง ผลของวิธีการสอนแบบเน้น
มโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ED A 713 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย
ทางการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพรรณษา แป้นกลัด. (2554). *ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- สุเทพ พานิชพันธุ์. (2541). *ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและ ระบบการผลิตการเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่.
- สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. (2541). *การประเมินโครงการทฤษฎีและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษากายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- อัญชลี ปริ้มพราย. (2548). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนและปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*. นครศรีธรรมราช : คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อำภา บุญช่วย. (2537). *การบริหารการศึกษาเปรียบเทียบ*. ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Cronbach, L., j. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- คณะกรรมการจัดทำแนวทางการปฏิรูปอุดมศึกษา. (2542). *แนวทางการปฏิรูปการศึกษาระดับอุดมศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542* . กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย. (2556). *รายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดเชียงราย* . สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จังหวัดเชียงราย.
- คณะกรรมการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา. (2543). *คู่มือ 1 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ* กรุงเทพฯ : ฝ่ายประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คณะกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. (2543). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด*. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545* . กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลดา โชติมุกตะ. (2538). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อระบบและกระบวนการให้บริการของกรุงเทพมหานคร : ศึกษากรณีสำนักงานเขตบางซื่อ*. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- กุลธน ธนาพงศ์ธร. (2530). *ประโยชน์และการบริการ : เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*.
- กานดา พูนลาภทวี. (2530). *สถิติเพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ : ฟิสิกส์เซ็นเตอร์.
- เกวลี ผังดี, พิมพ์ดา ครองยุติ. (2556) *ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. วิทยานิพนธ์ วท.บ.สาขาสถิติ ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จิตติมา อัครดิพงษ์. (2552). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในเรื่องความพึงพอใจในการจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ของนักศึกษาภาคปกติ ระดับปริญญาตรี 4 ปี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประจำปีการศึกษาที่ 2/2552* . มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จันทร์ชลี มาพุท. (2545) รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินประสิทธิภาพการเรียนการสอนของ
อาจารย์ระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ตามกรอบการประกันคุณภาพของ
ทบวงมหาวิทยาลัย . ชลบุรี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชรินิ เดชจินา. (2536). ความพึงพอใจของผู้ประกอบการต่อศูนย์กำจัดกากอุตสาหกรรมแขวงแสมดำ
เขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชำนาญ ภูเี่ยม. (2548). *Service Mind : การมีจิตมุ่งบริการ*. เทศาภิบาล 100, 2 (ก.พ.2548)
35 – 38.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2543). *ประมวลเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฉบับปรับปรุง*. กรุงเทพฯ : สำนัก
กิจการอุดมศึกษาเอกชน.
- ทรงศนี วรคำ. (2554). การศึกษาการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดจันทร์
ประดิษฐาราม สังกัดสำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร. ศศ.ม. สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล ศตวุฒิ ศักดิ์ศรี ปาณะกุล และระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. (2543). *หลักสูตรและวิธีสอนทั่วไป*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ปริญญา จเรรัตน์, วิโรจน์ ฤทธิ์ฤทัย, อานภาพ เสี่ยงสาย และแพรวพรรณ ชูช่วย. (2546). *ความพึง
พอใจของเกษตรกรผู้ผลิตและผู้ใช้เสปียงสัตว์จังหวัดสุพรรณบุรี กิจกรรมนาหญ้าและพัฒนา
อาชีพผลิตเสปียงสัตว์เพื่อการจำหน่าย*. สุพรรณบุรี. กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์.
- ประหยัด ยะคะนอง. (2523). *ทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของหน่วยการ
ปกครอง ท้องถิ่น: ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา*. วิทยานิพนธ์ ร.บ.ม., ม.ป.ท.
- พันธ์ดี ทับทิม และสมพร กันพัก. (2549). *การประเมินความพึงพอใจการบริการและความต้องการ
ทรัพยากรสารสนเทศห้องปฏิบัติการเรียนรู้ด้วยตนเอง คณะศึกษาศาสตร์ ของนิสิต
มหาวิทยาลัยนเรศวร*. พิษณุโลก : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พรสันต์ เลิศวิทยาวิวัฒน์. (2554). *การสร้างคุณภาพของข้อสอบ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2555
สืบค้นจาก <http://www.wachiranukul.ac.th>.
- ภาศิริ เขตปิยรัตน์, สีนินาถ วิกรมประสิทธิ์. (2554). *รายงานการวิจัยความพึงพอใจของนักศึกษาที่มี
ต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจ (4 ปี) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
ปีการศึกษา 2553*. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์. (2559) รายงานการประเมินการประกันคุณภาพการศึกษา
ภายใน CUPT QA ประจำปีการศึกษา 2559.
- รังสีจันทร์ สุวรรณสทิศกร. (2555) รายงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง การศึกษาความพึง
พอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอน รายวิชา LSC 305 การจัดการผู้ขายปัจจัย
การผลิตสัมพันธ. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- รัตนา พรหมภาพ. (2551). รายงานการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการ
สอนในหลักสูตรของภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ปีการศึกษา 2550. ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ราชบัณฑิตยสถาน, พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร : นานมีบุ๊ค
พับลิเคชั่นส์ จำกัด, 2546.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ.
- วิชิต สุรินทร์เรืองชัย, ฉลอง ทับศรี, ลัดดา สุขปรีดี, มนตรี แยมกลีกร, อนงค์ วิเศษณ์สุวรรณ,
สุจินดา ม่วงมี, ปริญญญา ทองสอน, อาพันธ์ชนิต เจนจิต และระพีพันธ์ ฉายวิมล. (2549).
การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนของคณาจารย์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
วารสารศึกษาศาสตร์, 17 (2), 115-118.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2544). การพัฒนาการเรียนการสอนการอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2.
ภาควิชาการอุดมศึกษา : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพร ตันติพลวินัย. (2538). การพัฒนาตน พัฒนาคุณภาพงาน. งามาธิปไตยบาลสาร 1, 3
(ก.ย. - ธ.ค. 38) 91 – 95.
- วรรณภา โพธิ์ศรี. (2546). การพัฒนากระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนเครือข่าย
การบริหารจัดการหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตการศึกษา 7. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- สง่า ภูธรรงค์. (2540). ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของศึกษาธิการ อำเภอดำ
อำนาจหน้าที่ของสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และความพึงพอใจของข้าราชการสำนักงาน
ศึกษาธิการในเขตการศึกษา 7. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
นนทบุรี.
- สุบิน ยุระรัช. (2555) รายงานการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง ผลของวิธีการสอนแบบเน้น
มโนทัศน์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชา ED A 713 สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัย
ทางการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุพรรณษา แป้นกลัด. (2554). *ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534). *เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา กรมศาสนา.
- สุเทพ พานิชพันธุ์. (2541). *ความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปรับโครงสร้างและ ระบบการผลิตการเกษตร จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ วท.ม., มหาวิทยาลัยแม่โจ้. เชียงใหม่.
- สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. (2541). *การประเมินโครงการทฤษฎีและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2550). *คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษากายใน สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- อัญชลี ปริ้มพราย. (2548). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนและปัจจัยสนับสนุน การเรียนรู้ของคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*. นครศรีธรรมราช : คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- อำภา บุญช่วย. (2537). *การบริหารการศึกษาเปรียบเทียบ*. ภาควิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Cronbach, L., j. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper and Row.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม
ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร
ของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยฯ ให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

๑. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

๒. ขอความกรุณาตอบตามข้อเท็จจริง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นท่านมากที่สุด คำตอบของท่านจะถูกรักษาไว้เป็นความลับ โดยการวิเคราะห์ผลจะไม่เผยแพร่เป็นรายบุคคลแต่จะนำเสนอโดยภาพรวม

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ด้วยดี

นางกัญนิษฐ์ แซ่ว่อง
 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับปฏิบัติการ
 งานหลักสูตรและพัฒนาอาจารย์ กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

แบบสอบถาม

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

๑. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

๒. คณะ/หลักสูตร/สาขาวิชา/ชั้นปีที่กำลังศึกษา

คณะ.....

หลักสูตร.....

สาขาวิชา.....

๓. ชั้นปีที่กำลังศึกษา

☐ ชั้นปีที่ ๒

☐ ชั้นปีที่ ๓

☐ ชั้นปีที่ ๔

ตอนที่ ๒ สอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรของมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ โดยพิจารณาเกณฑ์ของแต่ละระดับ ดังนี้

๕ หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด

๔ หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนมาก

๓ หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนปานกลาง

๒ หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนน้อย

๑ หมายถึง ระดับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนน้อยที่สุด

หัวข้อการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	๕ มาก ที่สุด	๔ มาก	๓ ปาน กลาง	๒ น้อย	๑ น้อย ที่สุด
๑. ด้านรายวิชาในหลักสูตร					
๑.๑ เนื้อหาในรายวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต					
๑.๒ เนื้อหารายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติ เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน					
๑.๓ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์วิชาชีพตรงสาขาวิชาที่เรียน					
๑.๔ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม					
๑.๕ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีกระบวนการสอนที่สอดคล้องคุณธรรม จริยธรรม					
๑.๖ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสามารถนำไปต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น					

หัวข้อการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	๕ มาก ที่สุด	๔ มาก	๓ ปาน กลาง	๒ น้อย	๑ น้อย ที่สุด
๒. ด้านอาจารย์ผู้สอน					
๒.๑ อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา					
๒.๒ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน					
๒.๓ อาจารย์สอนโดยวิธีการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
๒.๔ อาจารย์สอนตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเวลาที่กำหนด					
๒.๕ อาจารย์สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ					
๒.๖ อาจารย์ให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม					
๒.๗ อาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นครู					
๓. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
๓.๑ มีการกำหนดแผนการศึกษาไว้แต่ละภาค การศึกษาอย่างชัดเจน					
๓.๒ มีตารางสอนสำหรับอาจารย์ ตารางเรียนสำหรับนักศึกษา และตารางสอบกำหนดไว้อย่างชัดเจน					
๓.๓ มีการจัดการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ และชั่วโมงเรียนเหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา					
๓.๔ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม					
๓.๕ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ปัญหา					
๓.๖ มีสื่อและเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา					
๓.๗ มีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประยุกต์แนวคิด ศาสตร์ทางวิชาชีพและ/หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้					

หัวข้อการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
	๕ มากที่สุด	๔ มาก	๓ ปาน กลาง	๒ น้อย	๑ น้อย ที่สุด
๓.๘ มีการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน					
๓.๙ มีการให้คำปรึกษาแนะแนวสำหรับนักศึกษาระหว่างเรียนอยู่ในหลักสูตร/สาขาวิชาอย่างเหมาะสม					
๓.๑๐ มีการจัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาใหม่ และปัจฉิมนิเทศสำหรับนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา					
๔. ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน					
๔.๑ วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน					
๔.๒ การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์และข้อตกลง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า					
๔.๓ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน และยุติธรรม					
๕. ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
๕.๑ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้					
๕.๒ มีตำราและเอกสารเฉพาะสาขาวิชาในห้องสมุดเพียงพอและทันสมัย					
๕.๓ มีแหล่งการเรียนรู้และการสืบค้นผ่านเครือข่ายจำนวนเพียงพอ					
๕.๔ มีระบบการให้บริการนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา					
๕.๕ มีสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ เช่น โรงอาหาร หอพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษาอย่างเหมาะสม					

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

สรุปผลการหาคุณภาพเครื่องมือ

การพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมี 3 ประเด็น ดังนี้

- +1 หมายถึง คำถามสอดคล้องกับนิยามฯ ที่ต้องการจะวัด
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามสอดคล้องกับนิยามฯ ที่ต้องการจะวัด
- 1 หมายถึง คำถามไม่สอดคล้องกับนิยามฯ ที่ต้องการจะวัด

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
๑. ด้านรายวิชาในหลักสูตร					
๑.๑ เนื้อหาในรายวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๑.๒ เนื้อหารายวิชาทฤษฎี ปฏิบัติ เหมาะสมกับชั่วโมงเรียน	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๑.๓ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์วิชาชีพตรงสาขาวิชาที่เรียน	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๑.๔ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัยทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๑.๕ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรมีกระบวนการสอนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๑.๖ เนื้อหารายวิชาของหลักสูตรสามารถนำไปต่อยอดเพื่อการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๒. ด้านอาจารย์ผู้สอน					
๒.๑ อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๒.๒ อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๒.๓ อาจารย์สอนโดยวิธีการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๒.๔ อาจารย์สอนตรงตามเนื้อหา วัตถุประสงค์ และเวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๒.๕ อาจารย์สนับสนุนส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
๒.๖ อาจารย์ให้คำปรึกษาด้านวิชาการและการพัฒนานักศึกษาได้อย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๒.๗ อาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจิตสำนึกในความเป็นครู	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๓. ด้านการจัดการเรียนการสอน					
๓.๑ มีการกำหนดแผนการศึกษาไว้แต่ละภาค การศึกษาอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๒ มีตารางสอนสำหรับอาจารย์ ตารางเรียนสำหรับนักศึกษา และตารางสอบกำหนดไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๓ มีการจัดการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ และชั่วโมงเรียนเหมาะสมกับการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชา	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๔ มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรม	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๓.๕ มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ปัญหา	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๖ มีสื่อและเทคโนโลยีช่วยเสริมการเรียนรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๗ มีการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ประยุกต์แนวคิด ศาสตร์ทางวิชาชีพและ/หรือศาสตร์ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๘ มีการจัดสอนซ่อมเสริมสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาทางการเรียน	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๓.๙ มีการให้คำปรึกษาแนะแนวสำหรับนักศึกษาระหว่างเรียนอยู่ในหลักสูตร/สาขาวิชาอย่างเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๓.๑๐ มีการจัดปฐมนิเทศสำหรับนักศึกษาใหม่ และปัจฉิมนิเทศสำหรับนักศึกษาก่อนสำเร็จการศึกษา	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๔. ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน					
๔.๑ วิธีการประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และกิจกรรมการเรียนการสอน	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
๔.๒ การวัดและประเมินผลเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์และข้อตกลง ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้

รายการขอความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
๔.๓ การวัดและประเมินผลมีความชัดเจน และ ยุติธรรม	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๕. ด้านการให้บริการและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
๕.๑ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสม เอื้อต่อการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๕.๒ มีตำราและเอกสารเฉพาะสาขาวิชาในห้องสมุดเพียงพอและทันสมัย	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๕.๓ มีแหล่งการเรียนรู้และการสืบค้นผ่านเครือข่ายจำนวนเพียงพอ	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๕.๔ มีระบบการให้บริการนักศึกษาผ่านระบบสารสนเทศตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษา	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้
๕.๕ มีสิ่งแวดล้อมทางด้านกายภาพ เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล สนามกีฬา หอพักนักศึกษา อย่างเหมาะสม	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้

หมายเหตุ

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1 รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัปดุล บินระหีม

ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3 อาจารย์มารีย๊ะ ปุเต๊ะ

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริพันธุ์ ศิริพันธุ์ ผู้ช่วยอธิการบดี
ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งบรรณธิการวารสาร
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อับดุล บินระหีม รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
3. อาจารย์มารียะ ปุเต๊ะ ผู้อำนวยการกองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก จ
หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางกัญนิษฐ์ แซ่ว่อง
วัน เดือน ปีเกิด 16 เมษายน 2518
สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจบัณฑิต
(แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2552
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
(แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2556
สถานที่ทำงาน กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับปฏิบัติการ
ปฏิบัติงานในหน้าที่ หัวหน้างานหลักสูตรและพัฒนาอาจารย์
กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ นางกัญนิษฐ์ แซ่ว่อง
วัน เดือน ปีเกิด 16 เมษายน 2518
สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจบัณฑิต
(แขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2552
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
(แขนงวิชาการแนะแนวและการปรึกษาเชิงจิตวิทยา)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2556
สถานที่ทำงาน สำนักงานอธิการบดี กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์
ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ระดับปฏิบัติการ
ปฏิบัติงานในหน้าที่ หัวหน้างานหลักสูตรและพัฒนาอาจารย์
กองส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์